

Fiskets Gang

4 UKE 8
1984

Fiskets Gang

Utgitt av Fiskeridirektøren

70. ÅRGANG

Nr. 4 - Uke 8 - 1984

Utgis hver 14. dag

ISSN 0015 - 3133

Ansv. redaktør:

Sigbjørn Lomelde
Kontorsjef

Redaksjon:

Vidar Høviskeland
Kari Østervold Toft
Øystein Økland

Ekspedisjon:

Dagmar Meling
Frøydis Madsen

Fiskets Gangs adresse:

Fiskeridirektoratet
Postboks 185, 5001 Bergen
Telf.: (05) 23 03 00

Trykt i offset

A.s John Grieg

Abonnement kan tegnes ved alle poststeder ved innbetaling av abonnementsbeløpet på postgiro-konto 5 05 28 57, på konto nr. 0616.05.70189 Norges Bank eller direkte i Fiskeridirektoratets kassakontor.

Abonnementsprisen på Fiskets Gang er kr. 125,00 pr. år. Denne pris gjelder også for Danmark, Finland, Island og Sverige. Øvrige utland kr. 200,00 pr. år. Utland med fly kr. 250,00.

Fiskerifagstudenter kr. 75,00.

PRISTARIFF FOR ANNONSER:

Tekstsider:

1/1 kr. 2400 1/4 kr. 700

1/2 kr. 1300

Eller kr. 3,95 pr. spalte m.m.

Andre annonsealternativer
etter avtale

VED ETTERTRYKK FRA
FISKETS GANG
MÅ BLADET OPPGIS SOM KILDE
ISSN 0015-3133

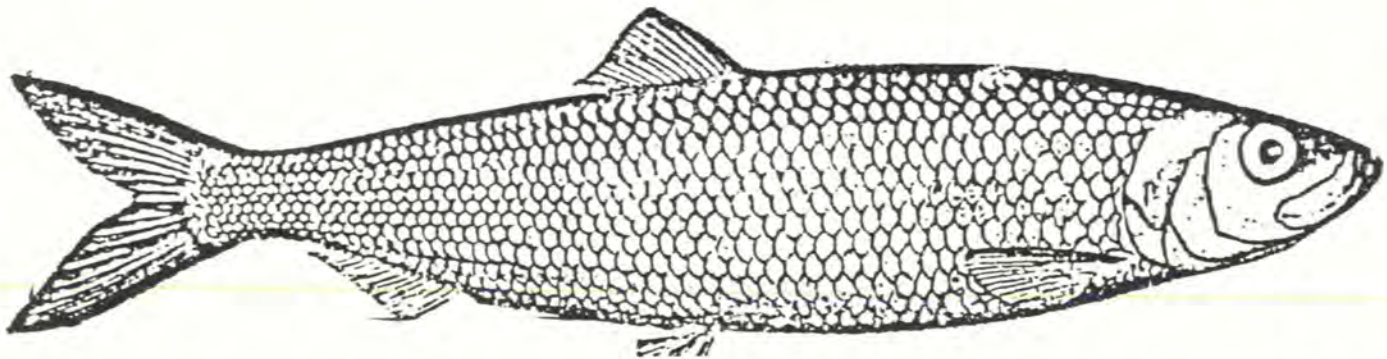
INNHold — CONTENTS

Bedre utnyttelse av biproduktene av sild How to improve utilization of herring	103
Oppmaling – utnytting eller ressursøydning Grinding herring – a tragedy?	105
– Vi har trodd på at silda skulle komme tilbake We always knew the herring would return	107
– Vintersilda også til oppmaling – The winter herring is also suitable for grinding	109
Minner fra storsildfisket The golden years of herring	111
Utvikling og reguleringer i det norske kveitefisket The development of Norwegian halibut fishing	117
Statistikker Statistics	123

BEDRE UTNYTTELSE AV BIPRODUKTENE AV SILD

Det stilles forventninger til produksjonen av silderogn og melke. For tida er det stor internasjonal interesse for å produsere kjønnsortert sild. Storsilda er tilbake for fullt og Fiskeriteknologisk Forskningsinstitutt (FTFI) er nå i gang med et prosjekt hvor det blir gjort forsøk på å få til en bedre utnyttelse av biproduktene av sild.

større i verdi enn andre sildeprodukt. Canada har en fordel i konkurransen med Norge om å skaffe seg markedsandeler i Japan først og fremst fordi canadiske produsenter allerede har etablert seg i Japan. Disse produsentene kan imidlertid regne med at japaner-

FTFI har valgt Romsdal Havprodukter, Herøysund, som forsøksbedrift til dette prosjektet. Forsker Wiggo Tangstad forteller til Fiskets Gang at rense- og utvinningsutstyr i disse dager blir montert og utprøvt ved denne bedriften. Man håper å komme i gang med prøveproduksjon når det kommer inn landinger med rognild fra Bua-grunnen.

Forsøksproduksjon

– Disse forsøkene kan ta flere år. Men det er selvsagt i alles interesse at resultatene av forsøksproduksjonen kan komme industrien til gode så snart som mulig. Bakgrunnen for prosjektet er først og fremst å kunne utnytte bedre biproduktene av silda, og bringe lønnsomheten i fiskeindustrien oppover, understreker Tangstad.

Det er to alternativer for å utnytte rogn og melke. Silderogn i hele poser, kazunoko, som det heter på japansk, er en meget ettertraktet vare på det japanske markedet. Råstoffet her er gytemoden sild. Produksjonssesongen vil derfor bli kort. Det andre produktet er presset rogn i blokker. Begge produktene stiller store krav til kvalitet på råstoffet.

– Disse forsøkene ved Romsdal Havprodukter vil få karakter av å være

innledende. Vi vil forsøke å klarlegge problemene. De konkrete arbeidene i første omgang består i å utvikle maskiner og produksjonsprosessen for å nå en så mekanisert produksjon som mulig, sier Tangstad.

Japan et marked

Japan ventes å bli et eksportmarked for silderogn. De prøvepartiene av norsk wintersild som er sendt til Japan har fått en meget god mottakelse. Fra norsk side er det ønskelig at det blir levert prøvepartier utover i sesongen slik at norsk silderogn kan etablere seg på det japanske markedet. Som kjent er Island, Danmark og Sverige også i gang med prøveproduksjon av liknende produkter og konkurransen om markedsandeler i Japan kan tilspisses.

Nå er det selvsagt ikke bare Japan man har rettet blikket mot. Hele Asia er et interessant marked, men det er bare i Japan at norske interesser har gjort konkrete markedsføringsframstøt. Japan importerer i hovedsak all silderogna fra Canada. Det meste av rognen er produsert av stillehavssild. De japanske importørene anser rogn fra stillehavssilda å være av langt bedre kvalitet enn rogn fra canadisk atlantehavssild. Omsetningen av rogn på det japanske markedet er flere ganger

ne vurderer andre leverandører etterhvert som andre utenlandske produsenter kommer på markedet. Sildefisken i asiatiske farvann har vært relativt beskjedent de siste åra, men dersom sildefangstene i Asia igjen stiger er muligheten for at etterspørselen av både norsk og canadisk silderogn avtar.

Hjemmemarkedet

Hjemmemarkedet er i øyeblikket ikke av interesse. Silderogn er tradisjonelt blitt lite utnyttet i Norge og har heller ikke noen appell hos konsumentene.

Japanerne ser ut til å være villige til å betale godt for silderogn. Kazunoko er et høyprisprodukt. Det krever en høyere arbeidsinnsats og dermed stiger kostnadene. Produktutvikling koster penger, men det synes helt klart at norsk sildenæring må innstilles mer på ferdigvareproduksjon.

I en rapport om markeds- og konkurransesituasjonen for norsk sild til konsum utført av FTFI, konkluderer Bjørn Eirik Olsen og Terje Vassdal med at norsk sildenæring må satse mer på ferdigvareproduksjon i åra som kommer. Det må nytenking til, heter det i rapporten. De tradisjonelle produktene på glass er fremdeles ettertraktet, men det er begrensede kvanta som kan

Kan silderogn bli en like stor suksess som lodderogn?

selges ettersom Norge er det eneneste mulige markedet. På EF-markedet stenger de høye tollmurene slike produkt ute, mens man i Norden møter sterk konkurranse fra de store svenske konsemene ABBA og Foodia.

Bedre utnyttelse

De to forskerne mener at enkle småretter pakket i konsumpakninger kan være en mulig vei å gå i en bedre utnyttelse av silderåstoffet. Bare et par tusen tonn blir viderebehandlet i Norge for salg direkte til konsum. Norge er i øyeblikket en råstoffleverandør av sild. I rapporten heter det at videreforedling av sild er avgjørende for å opprettholde og øke markedskontakten i utlandet. I

tillegg til å gi flere arbeidsplasser gir også ferdigvareproduksjonen langt mer tiltrekkende arbeid.

En annen fordel med produksjonen av ferdigvarer er at markedene er langt mer stabile enn for bulkvarer og halvfabrikata. Det er også viktig å understøtte sildas egenskaper med hensyn til sunnhet og ernæring med et høyt innhold av ferdigmettet fett, vitaminer, aminosyrer osv. På denne måten kan en dra nytte av de holdningsendringer som eksisterer blant forbrukerne.

Når det gjelder silderogn på det japanske markedet blir det i rapporten anslått til ca. 10.000 tonn årlig, hvorav ca. 90% blir importert, og da med Canada som den største importøren. Canada har fått meget godt betalt for sin silderogn i Japan, særlig på grunn av den spesielle rognkvaliteten på stillehavssilda. I følge rapporten fra FTFI ble det i fjor totalt eksportert ca. 5.500

tonn silderogn fra Canada. Dette representerer 4/5 av Canadas øvrige eksport av sild og sildeprodukter.

Øke lønnsomheten

Canadiske fiskerimyndigheter har stimulert industrien til å legge om produksjonen fra mel og olje til konsumproduksjon, først og fremst for å øke lønnsomheten og skape flere arbeidsplasser. Myndighetene i Canada har imidlertid ikke funnet noen grunn til å innskrenke deltakelsen i fisket etter stillehavssild på grunn av den høye verdien på rogn. Prisen på silderogn har rett nok gått ned de siste åra og bestanden er også redusert. Det meste av silda på vestkysten av Canada blir fisket i en kort sesong utelukkende for rognproduksjon. Stillehavssilda har betydelig mer rogn i forhold til kroppsvekten enn atlantehavssilda. Den har dessuten større korn og en fastere rognsekk, og har således et konkurransefortrinn på det japanske markedet. Canada har også en fordel i nærhet til markedet sammenliknet med eventuelle norske produsenter av silderogn, heter det i rapporten.

Fra norsk side er det ønskelig å komme inn igjen på markedet for silderogn. De betydelige forekomstene av sildelarver som havforskerne har påvist skaper store forventninger til et omfattende vintersildfiske om noen år. Det er bare i en kort periode at rogn-sild har en særlig høy verdi. I tillegg til at norsk vintersild er stor, har arten også et middels fettinnhold.

F.G. Øystein Økland

lån og løyve

«Varberg»

Tore Ulsund, Egersund, har fått løyve til å overta 2/3 parter i m/s «Varberg» slik at han nå blir stående som eneeier av fartøyet. Tidligere har de 2/3 partene tilhørt Ivan og Christian Ulsund, Rørvik. Disse vil ikke kunne regne med å få lodde- eller ringnotløyve til erstatningsfartøy for m/s «Varberg», R-100-ES.

«Varberg» ble bygd i 1978 og er på 1194 brt. Lengste lengde er 61,63 m.

OPPMALING – UTNYTTING ELLER RESSURSØYDING?

Det er ei utbreidd oppfatning at den venta auken i den atlanto-skandiske sildestamma vil føra til ein auke også i råstofftilgangen til sildemjøl- og sildeoljeindustrien. Ved Sildolje- og Sildemelindustriens Forskningsinstitutt (SSF) i Tjæreviken i Bergen er konklusjonen eintydig: Ein vil ikkje finna avsetnad for all den silda som venteleg vil bli fanga i åra som kjem utan å gå vegen om industriell handsaming av råstoffet.

– Det er ikkje moralsk forkasteleg å la storsilda gå til oppmaling, slik som det vert hevda av enkelte. Sildemjøl er derimot ei svært god utnytting av ressursen. Slik som vi ser det er det heilt klart at ein relativt stor del av det oppfiska sildekvantumet må gå til mjøl og olje, seier adm. dir. i SSF, Nils Urdahl, til Fiskets Gang.

Leiande stilling

Noreg har hatt ei leiande stilling som sildolje- og sildemjølprodusent i mange år. Utan sildeoljeindustrien ville det ha vore vanskeleg å finna avsetnad for sildeprodukta. SSF har spela ei ve-

sentleg rolle i utviklinga av næringa, ikkje minst i dei store sildeåra fram mot nedgangen i sildestamma mot slutten av 1960-åra.

I åra mellom dei katastrofale nedgangstidene for sildebestanden fram til i dag har SSF arbeidd for å finna fram til alternative råstoffgrupper som kunne erstatta det gode renomméet som sildemjølet hadde både på innanlandsmarknaden og i utlandet. Med sviaktande råstofftilgang vart næringa tvungen til å ta i bruk andre råstoff enn sild, som t.d. lodde, kolmule og tobis.

Best i verda

– Vi måtte prova at andre råstoffgrupper var av like god kvalitet. Eit ledd i dette arbeidet var mellom anna å nytta nemniga «herring meal» på produkta på den utanlandske marknaden. Trass i ein sterk nedgang i sildebestanden, er sildemjølet framleis rekna for å vera det beste i verda. Norsk sildemjøl bygde opp eit sterkt renommé, som næringa har klart å halda ved lag sjølv om andre råstofftypar har vorte nytta, seier Ur-

Sildolje- og Sildemelindustriens Forskningsinstitutt i Tjæreviken i Bergen.

dahl. SSF sette inn ein relativt stor forskningsinnsats i slutten av 1960-åra nettopp for å prova at dei nye råstoffgruppene heldt ein like god kvalitet som silda.

I desse åra storsilda har vore borte har nye spesifikke produkt i sildolje- og sildemjølindustrien sett dagsens ljós. NorSeaMink er eitt av dei. NorSeaMink er eit spesialmjøl nytta som fôr til pelsdyr og i oppdrettsnæringa. Forskningssejef ved SSF, Johannes Ops-tvedt, seier til Fiskets Gang at det no kan vera aktuelt å prova storsilda som råstoff i framstillinga av desse «nye» produkta.

Prosjekt

Forskningsinstituttet i Tjæreviken har ikkje sett i gang noko prosjekt med storsild som råstoffgruppe, og instituttet har heller ikkje fått forespurnader frå industrien eller andre. På noverande

Silda har fleire fordelar samanlikna med andre råstoff, seier forskningssjef ved SSF, Johannes Opstvedt.

med andre fiskeråstoff. Silda har først og fremst eit høgare tørrstoffinnhald, som igjen fører til at det vert mindre vatn å fjerna. Dessutan er det lettare å skilla feitt og protein i separasjonsprosessen. Her har silda ein stor føremun.

Ved SSF ser dei det slik at den kompetansen som instituttet bygde opp under «sildeeventyret» i 1950- og 60 åra no må fyljast opp og overført til dagens nye situasjon med gode utsikter for store sildekvotar i åra som kjem. Instituttet er førebudd på ei opptrapping på sildesektoren.

Utfordring

– Næringa står framfor ei utfordring. Sentralt her står framstilling av ukonvensjonelle produkt av sild som råstoff, og interessa dreiar seg om menneskeføde produsert av industrielt handsama sild. Vi har ingen teknologi i dag å støtta oss til på dette området, og dermed er dette ei nasjonal utfordring. Det er ei så stor utfordring at det krev innsats frå alle forskningsmiljø innan fiskerinæringa, seier Nils Urdahl.

– Vi står venteleg framfor ein ny periode med aukande silderessursar. Ettersom det er begrensa kva konsummarknaden kan tåla, må næringa sjå seg om etter nye måtar å handsama råstoffet på. Leveranse til mjøl- og oljeproduksjon er som sagt eit verdifullt alternativ når konsummarknaden er metta. Som kjent vert 100% av råstoffet nytta til verdifulle mjølkvalitetar og høgverdige oljeprodukt, understrekar Urdahl til slutt.

F.G. Øystein Økland

SILDEPOSTEI FRÅ VESTERÅLEN

Noreg er først og fremst leverandør av silderåstoff til produsentar i utlandet. På den utanlandske marknaden står vi med ei uspesifisert vare. Ferdigva-reproduksjonen er relativt liten, og det er mange som no meiner at det må satsast meir på produktutvikling og betre utnytting av råstoffet i takt med aukande sildekvotar og i takt med større etterspurnad etter norsk storsild.

Ved Melbu Delikatesser på Melbu i Vesterålen er det no i gang eit prøveprosjekt for framstilling av sildepostei. Melbu Delikatesser er kjent for det vellukka produktet Melbu-Kaviar, laga av torskerogn. No står ei betre utnytting av silda for tur.

Matthias Gardarsson ved Fiskerisjefkontoret i Nordland fortel til Fiskets Gang at Fiskerisjefen i samarbeid med Melbu Delikatesser har engasjert Statens veiledningsinstitutt for industrien i Nord-Norge (VINN) til å ta seg av marknadsstudiar av denne sildeposteien.

Effektiviseringsmidlar til marknadsstudiar

Vi har søkt og fått effektiviseringsmidlar til å gjennomføra marknadsstudiar og til å framskaffa dokumentasjonsunderlag for korvidt sildepostei er eit produkt som er liv laga. Kryddersild er råstoff til posteien, og det er eit produkt som vi truleg vil koma til å tilby på marknaden i plastboksar på 150 gr. Sildeposteien er eit produkt for den vanlege forbrukar. Målgruppa er ikkje restaurant og storbushaldningar, seier Gardarsson.

Sildeposteien er eit smørbrødpålegg, og det finst ikkje noko liknande produkt i Noreg. Matthias Gardarsson opplyser at VINN er godt i gang med arbeidet med forstudiar i marknaden, og i løpet av vinterhalvåret vil truleg det førebunde arbeidet på dette området vera fullendt.

Sildeposteien frå Melbu Delikatesser har allereie vorte tilbydd på den lokale marknaden i Vesterålen, og responsen er udelt positiv. Ein har freista å nå ut til forbrukaren gjennom testsal og produkt-demonstrasjonar i butikkar. Det er VINN som styrer og tilrettelegg den markandsmessige sida av prosjektet.

Kvalitet avgjerande for konsummarknaden

Kvaliteten på råstoffet er heilt avgjerande for kvaliteten på sildeposteien. Til no har dette ikkje vore noko problem for verksemda Melbu Delikatesser. Dei prøveprodukta som verksemda i Vesterålen har framstilt har vore av beste merke og har falle i smak.

– Kva så med prisen?

– Eg er ikkje redd for at sildeposteien skal verta for dyr for konsumenten. Dette er eit produkt som baserer seg utelukkande på konsummarknaden, og då i hovudsak til den vanlege forbrukar. Det er eit produkt som smakar særdeles godt samstundes som det eignar seg framifrå som pålegg, understrekar Matthias Gardarsson.

F.G. Øystein Økland

Hallvard Lerøy jr. forberedt på et nytt «sildeeventyr»:

– Vi har trodd på at silda skulle komme tilbake

– Vi er forberedt på et nytt «sildeeventyr». Vi har trodd silda skulle komme tilbake og er allerede i ferd med å ruste opp til å kunne møte en forventet økning i sildefisket i åra framover.

Hallvard Lerøy jr. forteller i en samtale med Fiskets Gang at firmaet Hallvard Lerøy har foretatt relativt store investeringer for å kunne øke kapasiteten, men også for å kunne møte de utfordringene som økende sildekvoter forventes å skape.

– Det er spennende tider vi går i møte. Nå har vi riktignok omsatt storsild fra prøvebåtene i mange år, men likevel er det som å begynne på nytt igjen, sier Lerøy.

Da firmaet Halvard Lerøy A/S ble stiftet i 1939 var det nettopp silda som ble utgangspunktet for virksomheten. De siste åra er oppdrettsfisker blitt den store eksportartikkelen. I dag er Hallvard Lerøy A/S et av de store eksportfirmaene i Norge med en omsetning på flere hundre millioner kroner, hvor oppdrettsfisker utgjør den desidert største eksportverdien.

Konkurrere

Hallvard Lerøy jr. tror at silda om noen år kan konkurrere ut oppdrettsfisker som eksportartikkel nummer en i kvantum, men ikke målt i verdi. Fra hovedkontoret på Bontelabo i Bergen har han opprettholdt kontakten med det utenlandske sildemarkedet, trass i at den populære storsilda har vært borte fra konsummarkedet mange år.

– Vi har ikke vært ute av det utenlandske sildemarkedet i denne perioden. Kontakten med både dansk og tysk sildeindustri har vært god, samtidig som vi har «pleiet» det franske markedet hele tida. Jeg tror derfor ikke det vil bli altfor vanskelig å gjenvinne markedet. For iset sild er kapasiteten her hos oss stor i dag. På filésiden derimot noe mindre. Etterhvert som vi arbeider opp igjen filétkapasiteten vil vi kunne øke andelen filétert sild, sier Lerøy.

Påvirkning av markedet

– Muligheten for å øke markedsandelen for storsild i utlandet er selvsagt til stede, om enn i begrenset omfang.

Hele næringa må jobbe i fellesskap for å opparbeide sildemarkedet igjen og om mulig utvide det. Sentralt i dette arbeidet er påvirkning av markedet og utvikling av nye produkttyper. Vi har ikke vært flinke nok til å registrere de endringene i forbruksvaner som har funnet sted. Konsumentenes forbruksvaner må kartlegges bedre for så å påvirke konsumentleddet, mener Lerøy.

Toll

Han sier videre at en hemsko i utvikling av markedet for sild er de høye tollbarrierene på EF-markedet. De største mulighetene for sild i åra framover er trolig i Europa, og da spesielt innenfor EF, mener Lerøy. Østblokklandene, Afrika og Østen er andre aktuelle markeder.

Hallvard Lerøy jr. mener at sildenæringa med fordel kan «lære» litt av måten norsk oppdrettsnæring har arbeidet på med hensyn til markedsutvikling og markedsføring.

En av trailerne til Hallvard Lerøy A/S klar for tur til Kontinentet.

Åpenhet i sildenæringa

– Markedsrådet for oppdrettsnæringa har stått sentralt i utviklingen av denne «nye» næringa. Det er blitt gjort et profesjonelt arbeid på eksportmarkedet. Noe liknende må til for å gjenvinne markedet for sild. Vi trenger en åpenhet innenfor sildenæringa. Bransjeorganisasjon som kan stille med faglige saker, prisforhandlinger, markedsføring, forhandlinger overfor myndighetene o.s.v., understreker Lerøy.

På transportsida har det også skjedd store endringer etterat silda ble borte. Storsilda ble fraktet med båt til kontinentet under den forrige sildeperioden. I dag foregår fiskeeksporten fra Hallvard Lerøy A/S i hovedsak med trailere.

Hallvard Lerøy jr. er ikke tilhenger av sentraliserte sildemottak.

Hver dag ruller trailere ut fra sentral-lageret i Bergen med 15–20 tonn fiske-last, og for det meste oppdrettsfisk. Avstanden til markedet er selvsagt et problem, men også en utfordring. Nå når utsiktene for en ny sildeæra er gode, vil trailertransporten legge grunnlaget for en hurtig og effektiv levering til det europeiske sildemarkedet.

Betjening av eksportmarkedet

– Her er det viktig at vi kan betjene eksportmarkedet til alle tider. Sildelaget mener at båtene må slippes ut på feltet i takt med markedsmulighetene. Dette er et prinsipp vi er enig i. Jevne og sikre tilførsler må sikres, tilføyer Lerøy jr., og fortsetter:

– Ulønnsomhet for mellomledet kan imidlertid føre til at sildenæringa ikke får de beste folkene i omsetningsledet. De må få mer igjen. Det tjenes

for lite i mottaket i dagens situasjon. Det trengst kapital til å bygge opp mottaksapparatet, og økonomien er relativt svak i øyeblikket. Jeg er forøvrig ikke tilhenger av de store sentraliserte mottakene, tilføyer Lerøy.

Oppmaling

Det er nå forbudt å levere vintersild til mel- og oljeindustrien. Årets sildefangst skal inntil videre gå utelukkende til konsum. Ved forrige vintersildfiske i begynnelsen av 1970-åra kunne Norges Sildesalslag fordele fangstene på alle mottakene, deriblant oppmaling.

– Oppmaling har fått etiketten «fy» på seg. Men så lenge leveransene er store nok til å tilfredsstille etterspørselen på konsummarkedet er det ingen «skam» å la noe sild gå til mel- og oljeindustrien. I det øyeblikket konsummarkedet er mettet, blir det derimot åpnet for muligheten til å levere til oppmaling. Det er lettere og mer lønnsomt for fiskerne å levere sild til oppmaling, og det er en slik situasjon som kan være uheldig for næringa. Dette er en mulig konkurrent til de som omsetter sild for konsum, understreker Lerøy, som forøvrig er skeptisk til notfangst sild.

Kvalitet

– Kvaliteten på snurpesild er ikke så høy som stengsild. Jeg tror måten fiskerne pumper silda på er for hard og dermed forringes kvaliteten. Ellers må jeg få legge til at den storsilda vi har omsatt har vært av aller beste merke. Den er også blitt meget godt motatt på det utenlandske markedet, særlig i Tyskland hvor den norske storsilda er blitt hilst velkommen tilbake, avlutter Halvard Lerøy jr.

Øystein Økland

Kunngjøring fra Garantikassen for fiskere

Takst av selvtilvirket fangst

1. Ved krav om garantilott må godkjent takst av selvtilvirket fangst foreligge før tilskudd kan beregnes. Slik takst kan foretas av fiskerinemnda eller den nemnda bemyndiger.
2. I forbindelse med ferieordningen, kan takst foretas av den enkelte selvtilvirker.

Mindre saltfisk

Island hadde nedgang i saltfiskproduksjonen sin i 1983. I alt ble det produsert 48.000 tonn mot 60.000 tonn i de to foregående åra. Av dette ble 47.435 tonn eksportert, mest til Portugal som mottok i alt 24.520 tonn. Nest største eksportmarked har Island i Spania, i 1983 mottok de 8.575 tonn islandsk saltfisk.

– News from Iceland –

Salgsdirektør Arne Johannessen:

– Vintersilda må også kunne leveres til oppmaling

– Mye har endret seg siden vi sist hadde vintersildfiske. Den største forskjellen er nok forbudet mot levering til mel og olje. Etter at det ble åpnet for vintersildfiske igjen, har vi ikke hatt en «overløpsventil». Men med økende sildekvanta i åra som kommer, vil det bli tvingende nødvendig å la en del av det oppfiskede kvantumet gå til oppmaling.

Det er salgsdirektør Arne Johannessen i Noregs Sildesalslag som sier dette til Fiskets Gang. Han gjør det helt klart at dette er en sak som må vurderes inngående så snart som mulig.

– Det vil bli umulig å få omsatt silda dersom det ikke blir gitt grønt lys for levering til oppmaling, som slett ikke er dårlig anvendelse av råstoffet, understreker Johannessen. Han karakteriserer den første måneden med vintersildfiske som vellykket og uten store problemer for Sildelaget.

Interesse

– Interessen for å delta har vært meget stor, og på bakgrunn av dette og sammen med beskjedne kvoter har vi

måttet regulere stramt. Vi i Noregs Sildesalslag har forsøkt å møte eventuelle problem ved å opprette et sesongkontor i Ålesund for å komme så nær sildefeltene som overhodet mulig. Kontoret har vært velbemannet og fungert meget tilfredsstillende. Når vi er ferdig med det første året med vintersildfiske, vil vi se nærmere på de erfaringene vi har gjort for å stå best mulig rustet til kommende sesonger med økende innsats i vintersildfisket.

Den norske storsilda er blitt godt mottatt på eksportmarkedet, forteller Johannessen, men markedspreferansene har endret seg i den perioden den norske vintersilda ikke har vært tilgjengelig. I Tyskland er produksjonen lagt om til å kunne ta imot mindre sild, som for eksempel Østersjøsild. Maskinene er tilpasset mindre sild. Således har det ikke vært helt uten problem å komme inn igjen på markedet.

Markedsfortrinn

– Dessuten føres det nå inn sild fra alle kanter. Danskene har bygd opp en stor sildeindustri og har klare markedsfortrinn sammenliknet med oss. Først og fremst er nærheten til markedet en klar fordel for danskene. Dessuten er de medlem av EF, som driver en typisk proteksjonistisk politikk. De høye tollbarrierene gjør situasjonen for norsk sildeindustri meget vanskelig. Våre fortrinn i konkurransen om utenlands-

markedet er først og fremst den høye kvaliteten. Dessuten foregår fisket nær kysten vår. Vi har videre ekspertise, en godt utbygget fryseindustri og dyktige eksportmarkedsførere, understreker Johannessen.

Einar Johannessen i Eksportutvalget for fersk sild opplyser til Fiskets Gang at eksporten av norsk storsild har gått tilfredsstillende.

Begrensede muligheter

– Det er imidlertid begrensede muligheter på eksportmarkedet, og vi ser en tendens til synkende etterspørsel første og fremst på grunn av prisen. De desidert største markedene for norsk vintersild er Danmark og Vest-Tyskland. Pr. 15. februar hadde Norge eksportert 1004 tonn rund fersk sild til Danmark og 76 tonn filét. Vest-tyskerne importerte 1045 tonn rund sild og 288 tonn filét. Storbritannia og Frankrike er også to relativt store avtakere for norsk storsild. Totalt er det i denne perioden eksportert ca. 2550 tonn fersk vintersild, forteller Einar Johannessen.

☞ Øystein Økland

DEN BESTE SILDA

– Den best silda jeg no-
en gang har smakt.

Det sier 75 år gamle
Hallvard Lerøy om stor-
silda som nå er tilbake
på middagsbordet igjen.
Veteranen i norsk fersk-
fiskomsetning har selv-
sagt ikke glemt kvalite-
ten på vintersilda under
de store sildefiskeriene i
«gamle dager», men
denne silda fanget uten-
for Møre-kysten nå i ja-
nuar var nå likevel maka-
laus!

Hallvard Lerøy kan ikke unnvære
å stikke innom kontorene til sønnen
Hallvard jr. ut på Bontelabo i Ber-
gen, særlig nå da den ettertraktede
storsilda er tilbake.

– Nå går vi spennende tider i
møte. Jeg har vært sikker på at
silda ville komme tilbake og nå er
det bare å ruste opp til å kunne
forvalte disse ressursene på en
skikkelig måte, sier Lerøy som føl-
ger spent med. – Foreløpig er det
langt roligere nå. Før var alle helt
ville da storsildfisket startet, min-
nest Lerøy med et smil.

– Selfølgelig er all denne avis-
skrivningen og den oppmerksomhe-
ten storsilda har fått i vinter den
aller beste form for markedsopplys-
ning. Alle snakker om silda, og
dermed blir forbrukernes interesse
også vekket, mener Lerøy.

I en alder av 74 år trakk Halvard
Lerøy seg tilbake som fiskeeksport-
tør i 1982. Han hadde da bak seg
60 meget aktive år i denne bran-
sjen.

– Jeg begynte som kokk ombord
på fars fiskebåt. Jeg kan huske at
det var strevsomme dager da vi var
ute etter silda. Det var hardt arbeide
hele tida. Far måtte dra meg opp
tidlig om morgenen og jeg minnest
han sa at «nå må du stå opp
Hallvard. Du har nå sovet i seks
timer, og det får være nok».

Hallvard Lerøy har hele tida vært
sikker på at storsilda skulle komme
tilbake.

I 1927 startet Hallvard Lerøy opp
med fiskeeksport. I 1935 omsatte
han totalt 75 000 halvkasser. To år
senere eksporterte han 35 500 kas-
ser til utenlandsmarkedet og da i
hovedsak til England. Bare 10 000
kasser gikk til innenlandsmarkedet.

Både fisker og eksportør kunne
oppleve trange tider når silda ute-
ble. Det var i aller høyeste grad
risikobetonert virksomhet.

– Spørsmålet var imidlertid å ar-
beidet for fullt til vi var ferdig. Det
var aldri snakk om å ta det med ro.
Jeg kan huske fra mellomkrigsåra
at jeg måtte stå opp midt på natta,
og jeg var selv med i arbeidet både
lørdag og søndag i de hardeste
sildeperiodene. Vi måtte arbeide
12–16 timer i døgnet på det meste,
forteller Lerøy, som gleder seg til å
ligge på sjøen og fiske med line ute
ved Sotra når det våres etterhvert.

FG Øystein Økland

Trålekspertise ønsket

– Utviklingen av fisket i Seattle-
området, med større vekt på bunnrål-
ing etter torsk, åpner nye muligheter for
nordmenn. I USA er man nemlig på jakt
etter fagkunnskap og know-how net-
topp på dette området.

Det er bergenser Per-Odd Keul
(40), visepresident og direktør for Bar-
clays Bank International Ltd. i Seattle,
som sier dette til tidsskriftet Næring i
Nord. Keul er opptatt av å invitere
nordnorske interesser til å se nærmere
på de mulighetene som byr seg i
Seattle, og han foreslår at 10 av de
dyktigste og mest kapitalsterke reder-
ne i landsdelen sluttet seg sammen i et
kjerneprosjekt lagt til Seattle. Et parts-
rederi kunne bygget nye, toppmoderne
trålere i det norskpregede Seattle-
området.

Amerikanerne ønsker utvilsomt en
norsk medvirkning til å styrke sin hav-
gående fiskeflåte. En videre utvikling
av fisket etter torsk kan skapes via
norsk medvirkning.

Viseadministrerende direktør i Fis-
kernes Bank i Tromsø, Roald Ekanger,
sier til Næring i Nord at seriøse utspill
fra norske fiskeriinteresser og redere vil
bli hilst velkommen av tilsvarende krefter
på USA's vestkyst. Ekanger kan
opplyse at norsk-amerikanske fiskere
har rettet henvendelser til Fiskernes
Bank i Norge med forespørsler om
seriøse norske samarbeidspartnere til
nyefartøysprosjekt i USA.

lån og løyve

«Anar»

Odd Vik, Farsund, har fått løyve
til å overta m/s «Aumar», R-6-KV,
som nå tilhører Ingbjørn Vingen
på Kvitsøy.

«Anar» ble bygd i 1958 og
ombygd i 1966. Den er på 35 brt.
og lengste lengde er 18,07 m.

«Havsnurp»

Karstein Stølen, Midsund, har
fått løyve til å drive med ringnot
etter sild, makrell, lodde, brisling
og kolmule med m/s «Havsnurp»,
M-195-MD. Største tillatte laste-
kapasitet er satt til 4.000 hl.

«Havsnurp» er bygd i 1957 og
ombygd i 1979. Den er på 276 brt.
og lengste lengde er 39,24 m.

Minner fra storsild-vårsildfisket

ved Anders Torget

Landnotfiskere klar for kasting

Det var min første tur på vintersildfisket og det var selvfølgelig med landnot. Vi hadde ligget ørkesløse fra midten av januar til slutten av februar uten å ha vætet nota. Basene kom da til at vi måtte forsøke å flytte litt på oss, og vi dro sørover på vestsiden av Bømlo. Der var litt sild, men det var så lite at det lønnet seg ikke å hefte seg med det.

Så en dag brøt vi opp derfra og gikk gjennom Kuleseidkanalen, og litt sørover på østsiden av Bømme-løya. Da kom vi rett opp i det. En gruppe landnotbruk holdt på med et stor-steng, og vi skulle få det fram til låseplass, og de hadde bruk

for oss også. Dessuten kjente vår bas basen som hadde hovedkastet, og det gjorde også sitt. Vi kom i aktivitet med det samme, og fikk det fram til låsplass. Man fikk godt salg på det til henstand (eller solgt i sjøen som man sa) til en eksportør fra Haugesund, så vi gjorde en forholdsvis bra tur til slutt.

Anders Torget, som også har laget forsiden til denne utgaven av Fiskets Gang, har selv vært sildefisker i mange år. I denne artikkelen tegner og forteller han om hvordan forholdene var dengang ...

Kokken på plass i byssa

Et kapittel for seg var proviantforholdet. Kaffe, havregryn, erter, fyrstikker, kull og ved var felles. Privat var brød, margarin, sirup, sukker og saltkjøtt. Saltkjøttet ble hengt opp utenpå bysseveggene, og den dagen man skulle ha kjøtt og erter til middag, gikk hver mann og skar et passende stykke av det som hang på bysseveggen, og for hver mann skulle vite hvem sitt kjøttstykket det var, hadde hver mann pinne med merke i, som ble stukket i kjøttstykket. Av og til hendte det at pinnen kunne gå ut av stykkene under kokingen, og det var ikke sjelden at man da kom i krangel om

Kokken på plass i byssa.

hvem sitt kjøttstykke det var. Men merkelig nok, poteter måtte notrederen, eller rederne holde.

Opptak til «Isadampen»

I alminnelighet ble landnotsilden tatt opp til «isadampen» som det het. Disse isebåtene var i størrelsesklasse 7–800 tonn, til ca. 1500 tonn. Disse båtene kom altså til låsplassen med kasser og is om bord, og arbeidsgjeng, eller isjauere. Disse hadde dreiende timebetaling fra de gikk om bord til de gikk i land ved båtens utreise til England, Tyskland eller Frankrike.

Et spesielt innslag ved disse isebåtene var brennevin-lokkingen. Men dette var i en tid som ligger litt lenger tilbake. Det var helst isaformannen som stod for denne brennevinstrafikken om bord. Når notbåten kom til skutesiden lastet med sild, måtte 3 mann av fiskerne

om bord i isebåten. En måtte stå ved nokken, og hive hektoliteren (eller sildemålet) opp, den andre styrten eller risten, og den tredje var tall-mann. Når notbåten var utlosset, måtte tall-mannen til isaformannen og få seddel på båtlasten, og det var altså her, som man sier, tampen brente. Vedkommende tallmann ble lokket med bren-

nevin til å ettergi så og så mange kasser, mål, eller hektoliter for hver dram han fikk, og på et helt sildelås utgjorde dette ikke så lite, men man fikk omsider bukt med dette uvesenet.

Vårsildfiske ved lysing

Vi lå og lyste etter sild på vårsildfeltet, ved sørenden av Karmøy. Det kom ganske bra med sild i lyset, men det var så hard strøm at det var lite nytte i å kaste. Vi skulle da vente til strømmen gav seg ved strømskiftet etter midnatt og kaste da. Silda stod i lyset hele tida. Vi hadde fått ringene på plass, og begynte å ta inn not, da strømmen kom den andre veien, og like stri som før. Den la nota mot en grunne og rev den i filler, og selvfølgelig, ingen fangst.

Aktivitet på sildefeltet

Det var i Feiefjorden. En hel snurpeflåte var samlet. Silda sto djupt til å begynne med, men den fløitet seg utpå kvelden så mange fikk kast.

Vi kom ilag med en forholdsvis stor snurper som hadde et ganske

Opptak til «Isadampen».

bra kast. Vi la våre dorryer på kastet på vanlig måte, og alt gikk bra. Vi fikk håvet last ganske raskt i lanbåten. Han håvet med to håver. Men idet vi skulle skifte båt på kastet, bakket han med full fart akterover. Ankerkloen hans fakket i nota som var tatt inn på notdorryene og flekket en stor flenge. Men de var raske og fikk fisket revnen til seg til vår båt kom på plass, og da var vi berget. Det var ubetydelig med sild vi mistet, og vi fikk håvet last i vår båt også. Da vi var ferdige og hadde greid nota, var vi drevet så langt nord at vi var tvers av nordenden av Fedje, og da kom stormen.

Storkast

Vi lå vest av nordre Jæren. Der var bra med sild, og mange gode fangster. Men silden var vill av seg, og mange gikk 2 båter ilag om kastet.

Vi kom ilag med en båt som hadde et stort kast. Vi var kommet så langt at vi skulle til å tørke opp silda, at vi kunne begynne å håve. Da hørte vi et smell akterut ved den andre båten som lå på kastet. Det var flå-tennelen som var slitnet, og i samme øyeblikk var nota revnet tvers over, og silda strømmet ut. Det var ikke noe vi kunne gjøre, men vente til silda var borte så vi kunne ta inn en revet not.

På veg fra storsildfeltet

Vi kom til området vest av Fåfjorden—Vågsfjorden hvor der foregikk kasting, og det var ikke så lenge før vi fikk laste opp.

Vi gikk først inn til Måløy, men der var ingen mulighet for lossing. Vi ble dirigert videre til Bergen, men først skulle vi forsøke å få losset av dekket i Florø. Det gikk i orden. Vi fortsatte til Bergen umiddelbart etter lossingen i Florø.

I Bergen lå en mengde snurpere med sild, og vi ble dirigert videre til Haugesund med silda. Men heller ikke der ble det lossing i første

Aktivitet på sildefeltet.

Storkast.

omgang. Man ville ha oss helt til Skudeneshavn for å losse der. Vi var også på vei dit, men så kulte det så opp med sydlig vind, at skipperen ikke fant det forsvarlig å gå lenger. Han tok kontakt med Silde- laget i radiotelefonen, og forklarte situasjonen. Da fikk vil komme tilbake til Haugesund for å losse.

Tørking av not

Ved landnotfiske var det regel at hvis man hadde not med, selv om den ikke var brukt under kasting og lås-setting, så fikk man full notpart for denne nota, ved oppgjør etter kasting.

Men det hadde hendt at notbruk hadde utnyttet dette forhold

De hadde altså en liten notbåt, men ikke noen not i dem.

De rodde med notbåten til et avsides sted, hvor der var lyngmark med stor lyng, og der rev de så mye lyng, og fylte i båten, at det utgjorde omfanget av en middelstor not. Og deretter dekket de lyngdyngen med pressenning. Straks etter kom de i kastelag, og de fikk full notpart for det man trodde var not, men som var en lyngdunge.

Landnotfiskere ventet på silda

Det var i et lite fiskevær, og man var kommet til andre uken i januar. Det var allerede kommet en del tilreisende landnotbruk, de bruk som hørte hjemme omkring fiskeværet.

Det hadde vært uvær og sjøgang

på dagevis, og silda lot vente på seg. Men så var det en av basene ved et av gjemstedbrukene. Han trosset været og fikk lettboatfolkene med, og rodde ut til de vanlige områder hvor storsilda søkte land når den kom. Han kom i silda med en gang. Men han hadde altså ikke noen notbåt med seg, så han måtte skyndsomt dra tilbake igjen og alarmere.

Men så hadde det seg slik at presten i bygda var i bedehuset den dagen, og da var der alltid fest med bevertning og stor stas. Og oftest gikk mann av huse i bedehuset da. Og omtalte notbas hadde ikke annet å gjøre, han måtte gå i bedehuset å få tak i folkene sine. Og etterhvert som dette ryktes tømmes bedehuset for voksne mannfolk.

Man kom altså tilbake med not og kastet også, men silda holdt på å dra nota ut av notbåten.

Til slutt la de nota så skrått at silda kom seg under nota, og de fikk den ikke.

Imidlertid ble det kasting senere, men det var ikke slike mengder av sild da, som første dagen.

Tørking av not.

Merking av redskap.

Fiskeridirektøren vil gjøre oppmerksom på Fiskeridepartementets forskrifter av 5.2.82 (J. 15/82).

Det heter her bl.a. i § 1:

«Identitetsmerking innenfor og utenfor 4 nautiske mil.

Faststående og drivende fiskeredskap som står i sjøen i den norske økonomiske sone, skal være tydelig merket med vedkommende fartøys distriktsmerke. Dersom registreringsskiltet ikke nyttes, skal redskapet være merket med eierens navn og adresse. Minst ett av vakene og redskapet skal være påført merke.

Not eller mær (pose) som skal brukes til låssetting, merkes som bestemt i første ledd, likevel slik at minst to vak skal være forskriftsmessig merket.

Merking skal foretas på selve redskapet, hvis dette ikke har vak. Med vak menes i denne paragraf også blåser og bøyer.»

Leveringsavtale, garnsild.

Når det gjelder garnsildfisket vil en særlig gjøre oppmerksom på følgende:

For å unngå at garnsildfangster ødelegges, er det viktig at alle som skal fiske sild med garn, sørger for å ha sikret seg avtale om leveranse før de går ut på feltet.

Forskrift om endring i forskrifter for utøvelse og kontroll av fisket etter norsk vårgytende sild i 1984.

Fiskeridirektøren har 30.1.84 med hjemmel i § 14 i kgl. res. av 23. desember 1983 (nr. 1130) bestemt:

I forskrifter for utøvelse og kontroll av fisket etter norsk vårgytende sild i 1984, gitt av Fiskeridirektøren 23.12.83, gjøres følgende endring:

I

§ 5 skal lyde:

«Overføring av restkvantum i låset.

Dersom det ved opptak av sild for levering til kjøper viser seg at det vil være et restkvantum igjen i låset etter at vedkommende fartøy har fylt sin kvote, kan dette kvantum

etter tillatelse fra Fiskeridirektoratets kontrollverk eller det salgslag som har omsettingsretten overtas av en annen kvotehaver innen samme fartøygruppe. Slik tillatelse kan bare gis når den som skal overta restkvantumet befinner seg på fellet og er utrustet for fisket på angjeldende tidspunkt. Overtagelsen må skje uten vederlag».

II

Denne endring trer i kraft straks.

Forskrifter har etter denne endring følgende ordlyd:

Forskrifter for utøvelse og kontroll av fisket etter norsk vårgytende sild i 1984.

Med hjemmel i § 14 i kgl. res. av 23. desember 1983 har Fiskeridirektøren 23. desember 1983 bestemt:

§ 1

Virkeområde

Disse forskrifter gjelder for utøvelse og kontroll av fisket etter norsk vårgytende sild nord for Klovningen (61° 56' n.br.) i 1984.

§ 2

Kontroll

Fiskeridirektoratets kontrollverk kan påby at fartøy skal framstilles for kontroll av at de fasisatte vilkår for å drive fiske er oppfylt.

§ 3

Innmelding, låssetting.

Alle not- og trålfangster skal straks meldes til det salgslag som har omsettingsretten.

Sild som fanges med not i perioden 1.1.-31.3.84 skal bare låssettes dersom vedkommende salgslag krever dette. All sild som fanges med not i perioden 1.4.-31.12.84 skal låssettes. Det salgslag som har omsettingsretten kan dispensere fra dette påbud.

Forskrifter om trålfrie soner utenfor den norske fiskerigrense.

I medhold av § 1 nr. 6, 3. ledd, i forskrifter om trålfrie soner fastsatt ved kgl. res. av 31. januar 1975 har Fiskeridirektøren den 10. februar 1984 foretatt følgende endring:

I

§ 1 nr. 6

På Moskenesgrunnen avgrenset av rette linjer trukket gjennom følgende posisjoner:
Fra 68° 10,5' n.br. 12° 02' o.l., derfra vest nordvest til 68° 16,9' n.br. 11° 15' o.l., derfra nord nordøst til 68° 22,5' n.br. 11° 28' o.l., derfra øst til 68° 23,5' n.br. 12° 21' o.l., derfra en rett linje tilbake til 68° 10,5' n.br. 12° 02' o.l.

II

Disse forskrifter trer i kraft straks og gjelder til og med 30. april 1984.

Etter disse endringene har forskriftene av 31. januar 1975 om trålfrie soner utenfor den norske fiskerigrense følgende ordlyd:

§ 1

Det er forbudt å fiske med trål i følgende områder og til følgende tider:

1. På Jennegea-Malangsrunden avgrenset av rette linjer trukket gjennom følgende posisjoner:

Fra fiskerigrensen 68° 50' n.br., 13° 50' o.l., derfra nordover til 69° 09' n.br., 13° 37' o.l., derfra nordøstlig til 69° 33' n.br., 15° 32' o.l., videre til 70° 00' n.br., 16° 28' o.l., og derfra rettvise øst til fiskerigrensen, 70° 00' n.br., 17° 28' o.l.

I tiden fra og med 20. oktober til og med 20. mars.

2. På Hjelmsøybanken avgrenset av rette linjer trukket gjennom følgende posisjoner:

Fra fiskerigrensen 71° 17' n.br., 23° 47' o.l., derfra rettvise nord til 71° 50' n.br., 23° 47' o.l., derfra rettvise øst til 71° 50' n.br., 25° 40,5' o.l., og derfra rettvise syd til fiskerigrensen 71° 23' n.br., 25° 40,5' o.l.

I tiden fra og med 1. november til og med 31. mars.

3. På Nordbanken og Øverbanken avgrenset av rette linjer trukket gjennom følgende posisjoner:

Fra fiskerigrensen 70° 55' n.br., 30° 10,5' o.l., derfra nordøstlig til 71° 12' n.br., 30° 43' o.l., derfra sydøstlig til 70° 45' n.br., 31° 50' o.l., og derfra sydvestlig til fiskerigrensen 70° 34' n.br., 31° 29' o.l.

I tiden fra og med 1. oktober til 1. mars.

4. På Røstbanken avgrenset av rette linjer trukket gjennom følgende posisjoner:

Fra fiskerigrensen 67° 15' n.br., 11° 25,5' o.l., derfra rettvise vest til 10° 46' o.l., derfra nordover til 67° 30' n.br., 10° 41' o.l., derfra nordøstover til 67° 53' n.br., 11° 15' o.l., derfra rettvise øst til fiskerigrensen 12° 10,5' o.l.

I tiden fra og med 1. januar til og med 15. april.

5. På Storegga avgrenset av rette linjer trukket gjennom følgende posisjoner:

Fra 63° 00' n.br., 05° 15' o.l., derfra rettvise vest til 04° 53' o.l., derfra nordøstover til 63° 27' n.br., 05° 24' o.l., derfra rettvise øst til 05° 48' o.l.,

derfra en rett linje tilbake til 63° 00' n.br., 05° 15' o.l.

Forbudet gjelder hele året, og bare for fartøyer større enn 35 meter (112 fot) lengste lengde eller over 200 BRT.

6. På Moskenesgrunnen avgrenset av rette linjer trukket gjennom følgende posisjoner:

Fra 68° 10,5' n.br., 12° 02' o.l., derfra vest nordvest til 68° 16,9' n.br., 11° 15' o.l., derfra ncd nordøst til 68° 22,5' n.br., 11° 28' o.l., derfra øst til 68° 23,5' n.br., 12° 21' o.l., derfra en rett linje tilbake til 68° 10,5' n.br., 12° 02' o.l.

Forbudet gjelder i tiden fra 10. februar 1984 kl 0000 og til og med 30. april 1984.

§ 2

Strafbestemmelsene i lovens § 3 annet ledd kommer ikke til anvendelse.

§ 4

Når særlige forhold foreligger, kan Fiskeridepartementet for enkelte fartøyer gjøre unntak fra forbudet i § 1.

Fiskeridepartementet kan likeledes fastsette unntak fra forbudet i § 1 for fiske med småmasket trål etter lodde eller reker.

Fiskeridepartementet kan gi nærmere regler til gjennomføring og utfylling av reglene i disse forskrifter.

§ 5

Disse forskrifter trer i kraft straks.

Ved låssetting må det påses at kvantum låssatt sild står i forhold til låsets volum.

§ 4

Misforhold mellom kvote og fangst.

Det enkelte fartøy må ikke fange eller låssette større fangster enn det som må anses nødvendig for å fylle fartøyets fastsatte kvote. Dersom politi og/eller Fiskeridirektoratets kontrollverk finner at det er misforhold mellom det låssatte kvantum og angjeldende fartøys kvote, må ansvarshavende på forlangende slippe den overskytende del av fangsten.

§ 5

Overføring av restikvantum i låset.

Dersom det ved opptak av sild for levering til kjøper viser seg at det vil være et restikvantum igjen i låset etter at vedkommende fartøy har fylt sin kvote, kan dette kvantum etter tillatelse fra Fiskeridirektoratets kontrollverk eller det salgslag som har omsetningsretten overtas av en annen kvotehaver innen samme fartøygruppe. Slik tillatelse kan bare gis når den som skal overta restikvantumet befinner seg på feltet og er utrustet for fisket på angjeldende tidspunkt. Overtakelsen må skje uten vederlag.

§ 6

Merking av lås eller steng.

Dersom lås eller steng ikke er merket med vedkommende fartøys registreringsmerke og det heller ikke på annen måte fremgår hvem som nytter redskapet, kan Fiskeridirektoratets kontrollverk eller politiet slippe den låssatte fangsten.

§ 7

Føring av protokoll ved mottaksanlegg.

Ved alle bedrifter som mottar sild skal det i en særskilt protokoll føres fortegnelse over

ethvert innkjøpt (ankommet) råstoffparti med angivelse av mottaksdato og leverandør (fangstfartøy og kvotehaver), sluttserienummer, fangstdato, fangstikvantum, fangststed og føringsfartøy.

§ 8

Straff.

Den som forsettelig eller uaktsomt overtrer disse bestemmelser eller medvirker hertil straffes med bøter. Forsøk straffes på samme måte.

§ 9

Ikrafttredelse.

Disse forskrifter trer i kraft straks og gjelder til 31.12.84.

§ 10

Opphevelse av eldre forskrifter.

Fiskeridirektørens forskrifter av 15.8.83 oppheves fra 23.12.83.

Overføring av restikvantum.

Fiskeridirektøren vil gjøre oppmerksom på at den foretatte endring av § 5 i forskriftene innebærer en begrensning i adgangen til å overføre restikvantum mellom fartøyer. Slik overføring er nå kun tillatt mellom fartøyer med ringnotkonsesjon eller mellom fartøyer med spesiell tillatelse fra vedkommende fiskerisjef til å fiske sild med not. Det er således ikke tillatt for ringnotfartøyer eller andres notfartøyer å overføre fangst til garnfartøyer. Det er heller ikke tillatt for fartøyer med ringnotkonsesjon å overføre til fartøyer med spesiell tillatelse fra vedkommende fiskerisjef til å fiske sild med not.

Ved lodderogproduksjon er omrekningsfaktoren 7,58, slik at 1 tonn lodderogn vert avrekna med 7,58 tonn (=78,14 hl) på kvoten.

Levering av fakslodde og kapp frå konsumproduksjon vert ikkje avrekna på vedkomande fartys kvote.

Levering nemnt i tredje ledd må kontrollereast av Fiskeridirektoratets kontrollverk, og først særskilt på sluttsetelen.

§ 11

Det er forbode å fiske eller ha ombord lodde under 11 cm.

Utan hinder av forbudet i første ledd kan kvar landing ha inntil 10% i tal av lodde under minstemålet.

Loddefangstar kan innehalde inntil 10% sid av vekt i kvar landing.

Fiskeridirektøren kan stengje område dersom innblandinga av sild overstig 10%.

§ 12

Fiskeridirektøren kan gje nærare forskrifter om gjennomføring og utfylling av desse forskriftene.

§ 13

Det er forbode å føre i land eller omsetje lodde fanga i strid med reglar gjevne i eller med heimel i desse forskriftene.

§ 14

Fiskeridepartementet kan endre desse forskriftene.

§ 15

Aktlause eller forsettelege brot av reglar gjevne i eller med heimel i desse forskriftene vert straffa med bøter.

§ 16

Desse forskriftene trer i kraft straks.

Reketrålfiske. Stenging av kyststrekningen Vesterålen – Rolvsøy.

Med hjemmel i Fiskeridepartementets forskrifter av 15. desember 1983 om regulering av rekefisket i Barentshavet med tilstøtende fjordområder, har Fiskeridirektøren den 9. februar 1984 fastsatt følgende forskrifter:

1. N 69° 20' E 16° 00'
2. N 68° 56' E 16° 00'
3. N 68° 56' E 17° 26'
4. N 69° 09' E 17° 36'
5. N 69° 09' E 16° 45'
6. N 69° 20' E 16° 45'

3. I Loppa – Sørøyaområdet begrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 70° 50' E 21° 27'
2. N 70° 24' E 21° 27'
3. N 70° 20' E 22° 05'
4. N 70° 56' E 22° 05'

I

Disse forskrifter trer i kraft straks.

Efter denne endringen har Fiskeridirektørens forskrifter av 3. februar 1984 følgende ordlyd.

§ 2

Disse forskrifter trer i kraft straks. Samtidig oppheves Fiskeridirektørens forskrifter av 29. desember 1983 med senere endringer.

§ 1

Punkt 4 i Fiskeridirektørens forskrifter av 3. februar 1984 oppheves med virkning fra 10. februar 1984 kl 0000.

II

Disse forskrifter trer i kraft straks.

Efter denne endringen har Fiskeridirektørens forskrifter av 3. februar 1984 følgende ordlyd.

§ 1

Det er forbudt å fiske etter reker med trål på kyststrekningen Vesterålen – Rolvsøy. Forbudet gjelder i fjordene og på kysten, innenfor 12-milsgrensen i Vest-Finnmark, Troms og Vesterålen, begrenset av 71° n.br. i nord og 68° 22' N.br. i sør.

Untatt fra forbudet i første ledd er følgende områder:

1. I Malangen mellom 69° 20' n.br. og 69° 40' n.br. og i Malangshola mellom 69° 40' og 69° 55' n.br., begrenset i øst av 18° ø.l.

2. I Andsfjorden og Vågsfjorden begrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

hold av hvalloven vil det i den grad det ikke oppnås tilstrekkelig frivillig avståelse fra deltakelse bli nødvendig å foreta en utveiling av hvilke fartøyer som skal få delta. Prioritering mellom fartøyene vil bli foretatt etter innstilling fra fiskeristyrene. Fylkesvis fordeling vil bli foretatt når nevnte innstillinger foreligger.

Det vil bli avklart i løpet av februar om sprenggranat skal innføres fra 1984-sesongen. Detsom sprenggranat blir påbudt, vil det måtte avholdes kurs for skytterne i løpet av april.

Fiskeridepartementet vil gjennomføre følgende tiltak for å stimulere til frivillig avgang fra hvalfangsten:

1. Det vil bli iverksatt en kondemneringsordning for fartøyer som har drevet hvalfangst i minst ett av de tre siste årene. For å yte tilskott må fartøyet alder være minst 20 år for stålfartøyer og minst 15 år for trefartøyer.

Tilskuddet vil bli utbetalt med inntil:

- a) 175.000 kr for fartøyer i størrelsen 0-29 BRT
- 250.000 kr for fartøyer i størrelsen 30-69BRT
- 325.000 kr for fartøyer i størrelsen 70-99 BRT
- 375.000 kr for fartøyer på 100 BRT eller mer, og

b) med inntil 2.500 kr pr BRT for fartøyet. Denne satsen kan økes med 15% dersom motoren kondemneres sammen med fartøyet.

En vil stille krav til destruksjon og inndragning av fartøets samlede konsesjoner for tilskudd kan utbetales. Det vil ikke kunne gis kondemneringstilskott til fartøyer som deltar i hvalfangst i 1984.

Ordringen vil bli utlyst særskilt med søknadsfrist 29.2.1984.

2-3 hvalfangstfartøyer vil bli engasjert til forskning. Disse fartøyene vil ikke få delta i den ordinære fangsten. Avhengig av bemanningssituasjonen ved Havforskningsinstituttet tar en sikte på 5-6 ukers tokt i perioden juli-august.

3. Gjennom retningslinjene for Statens Fiskeribank utlånsvirksomhet i 1984 vil hvalfangstfartøyer bli gitt prioritet ved behandlingen av søknad om lån for å finansiere omlegging til annen drift.

4. Fiskeridepartementet vil drøfte med Norges Fiskerilag tiltak for å lette omstillingen til annen drift for fartøyer som ikke får delta i hvalfangsten i 1984.

5. Fartøyeiere som avstår fra å delta i 1984 vil ved senere års konsesjonstildeling bli stilt likt med de som får delta i 1984.

Norsk fiske ved Færøyanene i 1984.

Efter avtale av 31.1.1984 mellom Norge og Færøyanene om gjensidig fiske i hverandres soner i 1984, er de norske kvoter i færøysk soner i nevnte år fastsatt til følgende:

1. **Bunnfisk** (lange, blålange, brosmes, sei) 8.000 tonn, hvorav seifangstene ikke må overstige 1.150 tonn. Kvoten omfatter også bifangst av andre bunnfiskarter med inntil 1.200 tonn til sammen, hvorav bifangstene av en enkelt art ikke må overstige 570 tonn.

Fisket forutsettes drevet med henholdsvis seigarn og bankline. På linene må det ikke være over 8 storkroker for hver 100 krok og høyst 8 storkroker for hver 100 favner line.

2. **Makrell** 15.000 tonn.

3. **Koimule** 30.000 tonn.

Inntil 50 koimulefartøyer kan gis fisketilatelse. Inntil 16 av disse kan fiske i sonen samtidig. I tillegg kan inntil 10 fartøyer drive forsøksfiske (fiskeleting) utenfor det hovedfelt som til enhver tid fastsettes av det færøyske fiskerisynet.

4. **Brugde**, inntil 150 tonn brugdelever. Norske fartøyer som har tillatelse til å fiske i færøysk fiskerisone i 1983, kan inntil videre fortsette fiske i 1984 uten ny tillatelse. For eventuelle fartøyer som ikke har slik tillatelse må det søkes til Fiskeridirektøren på vanlig måte.

Alle norske fartøyer som etter 1.3.1984 ønsker å fiske i færøysk fiskerisone, må snarest og senest innen 25.2.1984 sende søknad om dette til Fiskeridirektøren, Postboks 185, 5001 Bergen. Dette gjelder fartøyer som skal fiske bunnfisk

såvel som fartøyer som skal fiske koimule og makrell og fartøyer som skal fange brugde.

Søknaden må inneholde følgende opplysninger:

1. Fartøets navn:
2. Radiokallesignal:
3. Registreringsmerke:
4. Hjemstedshavn:
5. Eiers navn og adresse:
6. Telefonnr.:
7. Førers navn:
8. Fartøets bruttotonnasje:
9. Fartøets nettotonnasje:
10. Maskinkraft i HK:
11. Redskapstype:
12. Fiskeslag det vil bli fisket etter:
13. For fartøyer som oppgir å ville fiske koimule bes opplyst om fartøyet pr. 25.2.1984 vil være utrustet for koimulefiske:
14. Tidsrom for fiske:
15. Har fartøyet fisket ved Færøyanene tidligere.

Hvis ja, hvilke år?.

Denne melding kan nyttes som søknadsskjema. Ved utfylling skriv tydelig og påtør:

Sted	Dato	Underskrift
_____	_____	_____

gruppekvoten i § 1 tredje ledd bokstav a eller b med summen av basiskvotene for fartya i dei respektive gruppene.

§ 3

Den som skal delta med ringnotfarty under konsesjonsgrensa må ha levert lodde fiske med ringnotfarty under konsesjonsgrensa i minst eitt av åra frå 1981 til 1983.

Det kan i særlege tilfeller dispensereast frå regelen i fyrste ledd.

§ 4

Fiskeridirektøren kan fordele kvantumet fastsett i § 1, tredje ledd bokstav c på dei deltakane trålarane med like store kvoter innan fylgjande grupperingar:

- a) farty med lastekapasitet under 1000 hl.
- b) farty med lastekapasitet mellom 1000-1499 hl.
- c) farty med lastekapasitet mellom 1500-1999 hl.
- d) farty med lastekapasitet mellom 2000-2499 hl.
- e) farty med lastekapasitet over 2500 hl.

§ 5

Farty som skal delta i fisket må snarast og seinast innan 24. desember 1983 melde seg på til Feitsildfiskernes Salgslag, Trondheim eller Harstad eller Noregs Sildesalgslag, Bergen.

Det er forbode for farty som ikkje er påmelde å delta.

§ 6

Farty som ikkje har teke til med å fiske innan 3. mars 1984 kan ikkje delta i fisket.

Fiskeridirektøren kan dispensere frå kravet om siste startdato i første ledd.

Fiskeridirektøren kan fordele moegelege utdisponerte kvanta for konsumføremål.

§ 7

Lastekapasiteten for trålarar og ringnotfarty under konsesjonsgrensa vert fastsett på grunnlag av største leverte einiskildfangst av lodde, augepål eller tobis i eitt av åra 1981-83.

Dersom eit farty ikkje har levert fangstar som fastsett i første ledd fastset Fiskeridirektøren lastekapasiteten på grunnlag av berekna volumn av lasterom.

§ 8

Ingen ringnotfarty kan levere større last pr. tur enn det som er fastsett i konsesjonsvilkår for fartyet. På to av turane kan farty likevel innanfor ramma av fartykvoten leverer inntil faktisk lastekapasitet.

For farty som frys inn lodde på feltet og som ved avslutninga av ein produksjonstur ikkje får levert heile fryselasta, skal den fryselasta som vert innmeldt for turen leggjast til grunn ved avgjerda av om fartyets konsesjonskapasitet er overskriden. På etterfølgjande turar vert denne overståtte fryselasta ikkje rekna med ved berekninga av turlasta. Farty vil ikkje kunna føra prov for at produsert kvantum på ein tur var mindre enn innmeldt kvantum på vedkomande tur.

§ 9

Kvantumet det einiskilde farty kan fiske, kan ikkje overførast til anna farty, men må fiskast og leverast av det fartyet som har kvote.

Fiskeridirektøren kan etter søknad ved forlis, havari o.l. dispensere frå forbodet i første ledd.

§ 10

Ved rognloddeproduksjon er omrekningsfaktoren 2,0 slik at 1 tonn rognlodde vert avrekna som 2 tonn (=20,62 hl) på fartykvoten.

c) erklæring fra søker om at han er innforstått med at alle konsesjoner fartyet innehar faller bort.

§ 6

Fiskenemnda lar holde synfaring over det gamle fartyet ved Fiskarbankens faste taksnemnd i kommunen. Fiskenemnda gir sin uttalelse om søknaden på fastsatt skjema og sender denne sammen med synfarringsrapport og andre dokumenter til Fiskarbanken.

§ 7

Innehar fartyet som får tilskott konsesjon for annet fiske enn hvalfangst, kan eieren ikke gis tillatelse til å overføre en slik konsesjon til annet farty.

Fartyet som har fått tilskott etter disse forskriftene må ikke midlertidig benyttes til annen virksomhet.

§ 8

For utbetaling av kondemneringstilskott kan finne sted må det legges fram:

- a) erklæring fra lensmann/politi om at skroget eventuelt med motoren, er tilintetgjort, eller erklæring fra skipsverft eller etablert skipsopphuggeri om at fartyet er mottatt ved verftet/opphuggeriet og at det vil bli opphugget
- b) stadfesting fra merkelovens tilsynsman om at fartyet er utmeldt av registeret over merkepliktige fisketartøyer.

For øvrig blir Fiskarbankens vanlige regler for utbetaling av lån veiledende også for utbetaling av tilskott.

§ 9

Disse forskrifter trer i kraft straks og gjelder til 31. desember 1984.

MELDING TIL HVALFANGERNE

Tiltak overfor hvalfangstflåten

Det er nødvendig med en vesentlig reduksjon av hvalfangstflåten dersom driftsgrunnlaget for de deltakende fartøyene i 1984 ikke skal bli for sterkt redusert.

Det er derfor ønskelig å få til en tilpasning av flåten til det anslåtte ressursgrunnlag for hval. I 1983 var antall fartøyer med hvalkonsesjon 88. Av disse hadde 79 fangst.

Fiskeridepartementet er av den oppfatning at det bare vil være rom for omlag 40 fartøyer i 1984 (inklusive fangst ved Grønland).

Fiskeridepartementet vurderer å gjøre deltakerloven gjeldende for hvalfangst for å kunne fastsette kvote pr. fartøy og bruke antall dyr som reguleringskriterium. I med-

Bestandsgrunnlaget av vågehval i det nordøstlige Atlanterhav tilsier en kvote på omlag samme nivå som i år for de nærmeste årene. I tillegg kommer kvoter for fangst ved Grønland.

Det er nødvendig med en vesentlig reduksjon av hvalfangstflåten dersom driftsgrunnlaget for de deltakende fartøyene i 1984 ikke skal bli for sterkt redusert.

Det er derfor ønskelig å få til en tilpasning av flåten til det anslåtte ressursgrunnlag for hval. I 1983 var antall fartøyer med hvalkonsesjon 88. Av disse hadde 79 fangst.

Forskrifter om tilskott til kondemnering av eldre uhensiktsmessige hvalfangstfartøyer.

I medhold av Stortingets vedtak av 14. desember 1982, jfr. St.prp. nr. 1 (1982-83), Tillegg nr. 16 og avtale av 21. desember 1982 mellom Norges Fiskerilag og Forbruker- og administrasjonsdepartementet om fordeling av støtte til fiskerinæringen for 1983 har Fiskeridepartementet den 31. januar 1984 fastsatt følgende forskrifter:

§ 1

Av midler stilt til rådighet kan Statens Fiskarbank yte tilskott til kondemnering av eldre, uhensiktsmessige hvalfangstfartøyer (skrog og motor, eller skrog alene) som har hatt tillatelse til å drive hvalfangst, jfr. § 2 i lov av 16. juni 1939 om fangst av hval.

& 2

Tilskott til kondemnering av fartøy som har delatt i hvalfangst kan gis når fartøyet:

- har vært nytt til hvalfangst minimum ett av de tre siste år
- ikke har vært i vedkommende søkers eie i minst 3 år. Det skal likevel ikke være til hinder for å gi tilskott at fartøyet i løpet av de siste 3 år er overtatt av den tidligere eiers barn, barnebarn eller ektefelle
- er minst 20 år for stålartøyer og 15 år for trefartøyer
- ikke blir gitt adgang til å delta i hvalfangsten i 1984.

Tilskott til kondemnering av motor kan gis i forbindelse med kondemnering av skroget når motoren er over 12 år.

I særlige tilfelle kan Fiskeridepartementet dispensere fra bestemmelsen i første ledd punkt b og c og annet ledd.

§ 3

Tilskott kan ytes med inntil:

- kr 175.000 for hvert fartøy under 30 BRT, kr 250.000 for hvert fartøy i størrelsen 30-69 BRT, kr 325.000 for hvert fartøy i størrelsen 70-99 BRT og kr 375.000 for hvert fartøy på 100 BRT og over og
- kr 2.500 pr. BRT for fartøyet.

Denne satsen gjelder bare skrog. Kondemneres motoren sammen med skroget kan satsen økes med 15%.

Har en bank eller annen finansinstitusjon overtatt fartøy på tvangsauksjon, kan Fiskeridepartementet uten hinder av kravet til eiertid gi tilskott til kondemnering av fartøyet.

Forsikring som blir ubetalt pga. skade på fartøy eller motor kommer i fradrag i kondemneringsutbetalingen.

§ 4

Om tilskott skal ytes avgjøres i det enkelte tilfelle av Statens Fiskarbank som fastsetter tilskottenes størrelse og står for utbetalingen.

Banken kan sette nærmere vilkår for at tilskott skal gis.

Dersom tilskottet nyttes i strid med fastsatte vilkår, kan det kreves tilbakebetalt.

§ 5

Søknad om tilskott sendes gjennom fiskerinemnda i søkerens hjemstadskommune på fastsatt skjema. Med søknaden skal følge:

- bekreftet avskrift av det gamle fartøyet målebrev
- panteattest

Forskrifter om regulering av vinterloddefisket i Barentshavet i 1984

Med heimel i lov av 25. juni 1937 om sild- og brislingfiskeriene § 37 og kgl. res. av 16. desember 1983 om regulering av vinterloddefisket i Barentshavet i 1984 § 15 har Fiskeridepartementet 14. februar 1984 fastsatt følgende forskrifter:

I

I forskrifter om regulering av vinterloddefisket i Barentshavet i 1984, fastsatt ved kgl. res. av 16. desember 1983 gjer ein fylgjande endringar:

II

Disse forskrifter trer i kraft straks.
Eiter dette har forskriftene fylgjande ordlyd:

Forskrifter om regulering av vinterloddefisket i Barentshavet i 1984.

Med heimel i § 6 jfr. §§ 8 og 10 i lov av 16. juni 1972 om reguleringa av deltakinga i fisket, jfr. § 5 i lov av 20. april 1951 om fisket med trål og § 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeria er det ved kgl. res. 16. desember 1983 og med endringar gjort av Fiskeridepartementet 16. januar og 14. februar 1984 fastsett fylgjande forskrifter:

§ 1

Det er forbode å fiske lodde i det nord-austlege Atlanterhavet og i Barentshavet. Utan hinder av forbodet i første ledd kan norske fartøy frå den tida Fiskeridirektøren fastset og fram til 30. april 1984 fiske inntil 3.710.000 hl lodde.

Av kvoten i andre ledd kan:

- farty med ringnotkonsesjon fiske inntil 2.720.000 hl.
- ringnotfarty under konsesjonsgrensa fiske inntil 170.000 hl.

§ 2

Kvantumet fastsett i § 1, tredje ledd bokstav a og b vert fordelt av Fiskeridirektøren på dei deltakande farty med fylgjande basiskvotar:

1000 hl + 40% av godkjent lastekap. fra 0- 4000 hl

+ 20% av godkjent lastekap. fra 4000- 6000 hl

+ 10% av godkjent lastekap. fra 6000-10000 hl

+ 5% av godkjent lastekap. over 10000 hl

Kvoten for det ein-skilde fartøyet kjem fram ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med den faktoren ein får ved å dividere

c) loddefångarar fiske inntil 820.000 hl. Fiskeridirektøren kan stoppe fisket i korte reid for å sikre produksjon av konsumlodde.

§ 2

Kvantumet fastsett i § 1, tredje ledd bokstav a og b vert fordelt av Fiskeridirektøren på dei deltakande farty med fylgjande basiskvotar:

1000 hl + 40% av godkjent lastekap. fra 0- 4000 hl

+ 20% av godkjent lastekap. fra 4000- 6000 hl

+ 10% av godkjent lastekap. fra 6000-10000 hl

+ 5% av godkjent lastekap. over 10000 hl

Kvoten for det ein-skilde fartøyet kjem fram ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med den faktoren ein får ved å dividere

Forskrifter om regulering av snurpenotfiske etter sild i oppsynstiden i Tromsø, Lenvik, Berg og Torsken kommuner, Troms fylke.

I medhold av § 1 i lov av 25. juni 1937 og kgl. res. av 17. januar 1964 har Fiskeridepartementet 16. februar 1984 bestemt:

§ 1

I den tid som fiskerioppsynet er satt i 1984 i Tromsø, Lenvik, Berg og Torsken kommuner, Troms fylke, gjelder følgende forskrifter:

- 1 Det er forbudt å bruke snurpenot etter sild i Torskenfjorden og Gryllefjorden innenfor en linje fra Måneset lykt til Kjerringneset. Sjøkart nr. 82.
2. I de øvrige deler av oppsynsdistriktene Tromsø og Lenvik og Berg og Torsken er det forbudt å bruke snurpenot etter sild om natten mellom de tidspunkt for avslutning av fisket og utror/fiskestart som gjelder for faststående redskaper i utvalgsvektene for de respektive oppsynsdistrikter. Dette nattforbudet gjelder ikke i de fiskestopperioder som er fastsatt for torskefisket i § 2 i Fiskeridepartementets forskrifter av 15. desember 1983.

§ 2

Disse forskrifter trer i kraft straks og gjelder til og med 30. juni 1984.

Marsstoppen i torskefisket opprettholdes

Fiskeridepartementet opprettholder beslutningen om å stoppe torskefisket nord for 62° i tiden 2. mars kl. 24.00 – 11. mars kl. 24.00. Dette er klart etter at Norges Fiskarlag avviste departementets forslag om å erstatte denne uka med ei ukes tidligere start på påskestoppen.

Vårt utgangspunkt var at vi av hensyn til den svært alvorlige situasjonen for den norsk-arktiske torskebestanden ikke kunne forsvare å endre reguleringsopplegget på en måte som kunne innebære en svekkelse av reguleringseffekten. Vi har i samarbeid med Fiskeridirektøren nøye vurdert de alternativene som Norges Fiskarlag la fram på møtet med oss 9. februar. Vår konklusjon var at man for å få den tilsktede reguleringseffekten – ca. 13.500 tonn – måtte ha erstattet ei uke i mars med flere og lengre stopper resten av året. Dette mener vi ville være en dårligere løsning. Det ville også svekke mulighetene for eventuelt senere å gjøre noe med helgefredningen i mai. Vi kunne derfor ikke gå inn for et slikt opplegg. Det eneste realistiske alternativet var å starte påskestoppen ei uke tidligere enn opprinnelig bestemt. Når Norges Fiskarlag nå har avvist dette, er det ingen grunn for departementet til å endre det opprinnelige opplegget, sier statssekretær Leiv Grønnevet i Fiskeridepartementet. Statssekretæren viser til at ingen er

KUNNGJØRING FRA GARANTIKASSEN FOR FISKERE

I garantiordningen er følgende garantiperioder fastsatt for 1984:

Garantiperioder	Søknadsfrist
02.01 – 30.04	15.06.84
01.05 – 31.08	15.10.84
01.09 – 23.12	15.02.85

Den maksimale garanti er 12 uker for hver garantiperiode og gjelder alle fiskerier.

Selfangst er gitt anledning til turvis avregning.

uene om den alvorlige tilstanden for den norskarktiske torskestammen. Det internasjonale havforskningsrådet (ICES) hadde for 1984 anbefalt en totalkvote på 190.000 tonn, inklusive kyst-torsk.

På den 12. sesjonen i Den blandede norsk-sovjetiske fiskerikommisjonen ble det fastsatt en totalkvote på 260.000 tonn – 70.000 tonn mer enn den biologisk anbefalte kvoten. Norges andel av totalkvoten er 180.000 tonn. Dette innebærer at det hviler et tungt ansvar på Norge for at det ikke blir noe overfiske på den hardt belastede bestanden.

Vi har laget et reguleringsopplegg

som har en helt nødvendig totaleffekt for året. Skulle vi endre på fiskestopperperiodene, måtte det skje på en slik måte at den beregnede effekten likevel ble oppnådd. Dette ville ikke være mulig uten at man fikk en rekke lengre stopper fordelt over hele året. Departementet har funnet at dette på alle måter vil være en dårligere løsning enn en ukens fiskestopp i mars, sier Leiv Grønnevet.

Den fastsatte garnmengden pr. båt vil bli opphevet, slik Norges Fiskarlag har bedt om. Det vil imidlertid bli fastsatt at ingen båt kan bruke flere garn enn det som normalt kan røktes daglig.

Abelsnes fôrmelsfabrikk

Som bobestyrer i Fiskernes Salgslag A/L, dets konkursbo, og etter oppdrag fra panthaverne, avrettes her ved lagets formelsfabrikk på Abelsnes i Flekkefjord for salg.

Fabrikanlegget består av prod. hall, lagerbygg, fôrsiloer, service/velferdsbygg, kaianlegg m.v.

Samlet tomteareal ca. 17 da., herav ca. 5,5 da bebygget. Kailengde ca. 110 l.m.

Anlegget skal selges med alle tilhørende maskiner, utstyr og inventar. Ved fabrikk er det lagt opp for produksjon av spesialfôr/helfôr til mink. Nærmere opplysninger, herunder hvilke maskiner, utstyr m.v. som finnes i fabrikk, kan fås ved henvendelse til undertegnede.

Alle henvendelser bes skje skriftlig.

Advokat Harald Jølle, postboks 68, 4581 Lyngdal. Tlf. 043 45808.

Frossen fisk på paller

Rederiet Eimskip har i mange år tatt hånd om det som blir eksportert av frossen fisk fra Island. Nå har rederiet i samarbeid med eksportøren kommet fram til en omlegging av transportmetoden. Fra nå av skal den frosne fisken stables direkte på paller som blir dekket av plast og deretter bundet opp med ståltråd. Standardstørrelsen blir 1,2 tonn og pallene blir plassert enten i kjølerom ombord eller i en av containerne som rederiet har bestilt fra Tyskland. I alt skal rederiet skaffe seg 195 nye containere til dette bruket.

–News from Iceland–

LANDLIGGE OG GRUPPEKVOTE

—Skal vi redusere innsatsen i fisket, bør de tilgjengelige kvoter deles på store og små fartøy. Må fisket reguleres over tid, bør det fastsettes kvote pr. båt pr. dag. Overskridelsene må da føre til at båten får liggedager. Dette vil redusere landingene i perioder med godt fiske og dessuten vil det trolig bedre omsetningen.

Dette sa avtroppende formann i Hirtshals Fiskeriforening, Poul Pedersen, på foreningens årsmøte. Han understreket imidlertid at dette systemet nok vil passe best for torskefisket i Østersjøen. For sildefisket i Skagerrak vil han beholde dagens system, mens han har vansker med å forestille seg hvordan fiske etter sei og andre fiske-

slag som blir tatt som bifangst skal reguleres

Knut Damsgaard Jensen overtok som formann etter Pedersen.

—Dansk Fiskeritidende—

Lofotfiske (Oppsynsdistriktet) pr. 12. februar 1984

	Uken	Uken
	6-12/2	13-19/2
Fangst, tonn	2 673	2 388
Fiskevekt	3,4-3,8	3,5-4,0
Kg fisk pr. hl. lever	865-965	900-950
Tranprosent	52	50
Antall farkoster	1 064	1 360
Antall mann	2 426	3 189
Total:	Tonn:	Tonn:
Henging	316	727
Salting	2 248	3 365
Salting til filet	825	1 050
Fersk	189	281
Frysing, rund	112	142
Frysing filet	958	1 471
Hermetik	10	10
	hl	hl
Damptran	1 503	3 239
Lever til an.anv.	10	10
Rogn, skarpsaltet		
Rogn, sukkersaltet	1 678	2 802
Rogn, fersk	226	307
Rogn, frysing	235	557
Rogn, hermetik	50	80
Rogn, dyrefor	-	-

Totalfangst – Tonn

Pr. 12/2-84	4 658	Pr. 19/2-84	7 046
Pr. 13/2-83	6 048	Pr. 20/2-83	8 667
Pr. 14/2-82	5 855	Pr. 21/2-82	9 481
Pr. 15/2-81	4 645	Pr. 22/2-81	6 926
Pr. 10/2-80	1 887	Pr. 17/2-80	3 556
Pr. 11/2-79	3 278	Pr. 18/2-79	5 168
Pr. 12/2-78	5 811	Pr. 19/2-78	8 468
Pr. 13/2-77	3 581	Pr. 20/2-77	5 986
Pr. 15/2-76	2 170	Pr. 22/2-76	3 345
Pr. 16/2-75	1 271	Pr. 23/2-75	2 108

FISKERIDIREKTORATET

Fiskerirettleder (vikariat)

Under Fiskerisjefen i Troms er det fra 24.4.84 og i ett år ledig vikariat som fiskerirettleder i Lyngen, Storfjord og Kåfjord kommuner med kontorsted i Lyngseidet. Det er mulighet for seinere fast tilsetting.

Søkere bør ha høyere utdanning og godt kjennskap til fiskerinæringen. Minimumsutdanning for stillingen er real-skole eller 9-årig skole og minst 2 års yrkesutdanning. Som yrkesutdanning regnes fiskerfagskole (fiskeskipperlinjen, fagskole i fisketilvirkning og fiskeindustri, næringsmiddeltek-nisk skole, ingeniørskole (fiskeingeniør) og kombinasjon mellom disse skolene og annen skole som gir relevant utdanning. I tillegg bør søkerne ha erfaring fra fiskerinæringen. Annen utdanning blir vurdert i hvert enkelt tilfelle. Stillingsinstruks er utarbeidet av Fiskeridepartementet. Stillingen lønnes etter statens regulativ fra l.tr. 12-18, kr. 88.519-112.940 brutto pr. år. Søkere med høyere akademisk utdanning vil bli lønnet mellom l.tr. 18-22, kr 112.940-136.126 brutto pr. år. For lovbestemt medlemskap i Statens pensjonskasse trekkes 2% innskudd.

Søknad mtk. «12/84» samt kopier av vitnemål og attester kan sendes til Fiskerisjefen i Troms, postboks 940, 9001 Tromsø innen 29.2.1984. Nærmere opplysninger om stillingen kan innhentes hos fiskerisjef A. Rasch jr., telf. (083) 55 6 22.

Utvikling og reguleringer i det norske kveitefisket

Av Tore Haug

*Der fanges paa Seniens Grunder og Hav
Den Kveite hin fede, hvis Rækling og Rav
I Norden er meget navnkundig; ...*

*Naar Senie-Lands Jægter sin Anker og Krog
Nedkaster i Bunden paa bergenske Vaag,
Om Rækling da mange mon løbe*

Petter Dass (ca. 1690)

Disse ord fra folkepresten på Alstadhaug vitner om at kveita alt i eldre tid var en ettertraktet fisk. Høy bytteverdi gjorde den tidlig til en viktig handelsvare såvel til eksport via Bergen som i byttehandelen med russere i Kvitesjøen. Blant kystbefolkninga var og er kveita en høyt skattet matfisk, sjøskreven til jul såvel som til andre høytider. Det riktig gamle kveitefisket med skott-

Tore Haug er for tida museumsaspirant ved Tromsø Museum, Universitetet i Tromsø, men arbeider med kveite fortsatt. Fram til nyttår var han stipendiat ved et NFFR-prosjekt om kveite.

Artikkelen er utarbeidet med støtte fra Norges Fiskeriforskningsråd (NFFR), prosjekt nr. I405.02.

ål, gangvad og line gjorde neppe drastiske innhogg i bestanden. Men kveitas edle smak og høye markedsverdi skulle medføre at den stadig ble mer intensivt etterstrebet og med stadig mer avanserte og effektive redskaper. Utviklinga i kveitefisket er derfor blitt et klassisk eksempel på hvordan det går når en ettertraktet ressurs ikke

er stor nok til å motstå et stadig økende press som følge av økt fiskeinnsats og en rivende utvikling i høstingsmetodene.

Line- og vadfiske fram til 1936

Det kommersielle kveitefisket i norske farvann var tradisjonelt basert på vad- og linefiske i fjorder og kystnære strøk, etterhvert også ute på bankene. Det var særlig om våren og høsten at kveitefisket blomstret, og dette fiskeriet hadde stor økonomisk betydning ettersom det var det som i første rekke sysselsatte bankfiskeflåten utenom torskesesongen.

Til tross for en del unøyaktigheter i de første offisielle fiskeristatistikker, er det ingen tvil om at det rundt årsskiftet ble fisket betydelige mengder kveite av

Fig. 1. Ilandbragt kvantum av kveite (sløydvekt) til norske fiskebruk i åra 1905–1982. Heltrukket linje angir totalfangsten, stiplet linje indikerer fangst i fjerne farvann (vesentlig bragt inn til Møre) i periodene 1934–39 og 1946–1972. (Kilde: Norsk Fiskeristatistikk 1905–1982)

norske fiskere (Fig. 1). I toppåret 1907 ble det f.eks. bragt i land hele 5002 tonn av arten til norske fiskemottak. Fram mot første verdenskrig gikk imidlertid fangstkvantumet ned. Dette var særlig tydelig i Nordland og på Møre, de viktigste kveitedistriktene på denne tid (Fig. 2). Den sterkt reduserte fiskeinnsatsen under første verdenskrig, med fangstkvantum som lå mellom 1000 og 1100 tonn, medførte derfor antakelig en kjærkommen reduksjon i presset på i alle fall deler av kveitebestanden. Fangstutbyttet, spesielt i de nordligste fylkene, økte nemlig jevnt og trutt etter krigen fram mot det foreløpige toppåret 1932 da 5688 tonn kveite ble bragt i land. Noe av denne økningen må nok også tilskrives økt innsats i kveitefisket, og dessuten gode kveitefangster tatt på bankene ved Bjørnøya (og landet i Tromsø) fra 1928 til begynnelsen av 1930-åra. Også meringenes kveitefiske tok seg kraftig opp i de første etterkrigsåra, men avtok deretter jevnt fram mot andre verdenskrig. Kveita som ble bragt i land på Møre kom imidlertid vesentlig fra fjerne farvann, bl.a. Island og Færøyene, slik at fangstutviklingen i dette fylket neppe gir et representativt bilde av forholdene i kveitebestanden langs Norskekysten i perioden. Fisket i Trøndelag og landet forøvrig har alltid ligget på et lavt og nærmest ubetydelig nivå (Fig. 2).

I åra etter 1932 gikk fangstutbyttet i kveitefisket drastisk ned fram til 1935 da det ble bragt i land 3 728 tonn.

Introduksjon av kveitegarn

Mot slutten av september 1936 lyktes fisker Ove Johansen fra Bø i Vesterålen i sine statstøttede eksperimenter med å utvikle en ny type garn, spesiallaget for kveitefiske. Garn ble satt på dypt vann (300–700 m) i bakkene ned mot og nede på de dype leirslettene i kyst- og fjordstrok hvor kveita har sine gyteplasser. I disse sterkt avgrensede områdene ligger kveitene tett i tett når gytetida nærmer seg, noe som gjør garnfiske her svært effektivt. Johansens forsøksfiske fant sted i områdene ved Skrova i Lofoten, og de stormasket kveitegarna viste seg å gi eventyrlige kveitefangster uten tidligere sidestykke.

Det tradisjonelle vadfisket etter kveite pleide å dabbe av utpå vinteren fordi kveita ikke spiser i gytetida. Derfor var det rimelig at vadfiskerne fattet interesse for de nye kveitegarna.

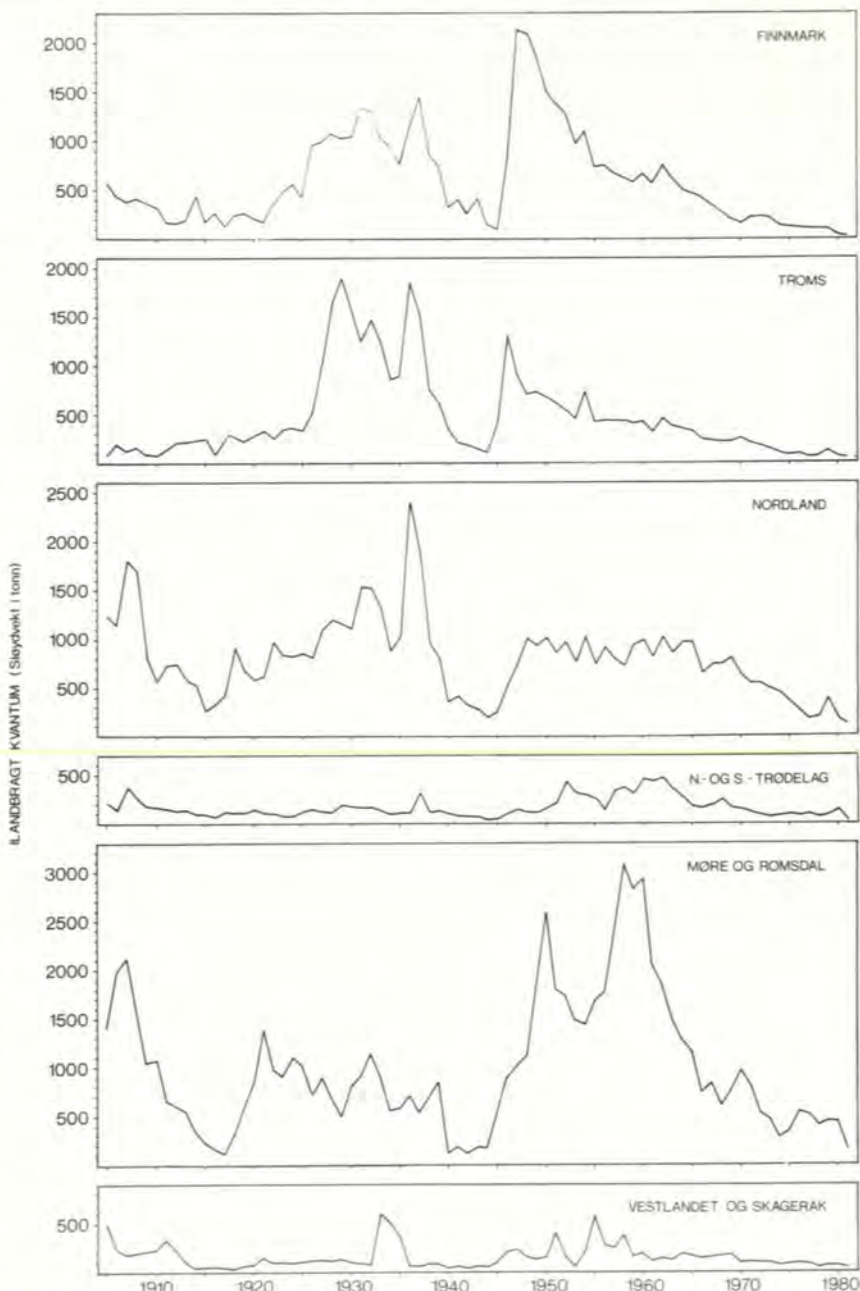

Fig. 2. Utvikling i kveitefisket i de forskjellige deler av Norge i periodene 1905–1981. (Kilde: Norsk Fiskeristatistikk 1905–1981.)

Ja, det går nesten an å snakke om en ren «kveitefeber» denne høsten, og ved juletider 1936 var hele 2500 mann involvert i garnfiske etter kveite i de tre nordligste fylkene hvor fangstutbyttet i enkelte områder økte med opptil 230% sammenliknet med året før. Introduksjonen av kveitegarna økte fangstmengdene fra 3 728 tonn i 1935 til 6 272 tonn i 1936 (Fig. 1).

Allerede i 1937 skule det vise seg at den beskatningen som ble påført kveitebestanden i og med innføring av garnfiske i gytetida var for hard. Ned-

gangen i totalt utbytte (Fig. 1) var riktignok ikke spesielt dramatisk etter som det ble bragt i land 5 799 tonn kveite i 1937. Dette skyldtes i første rekke at det ennå ble gjort gode fangster i gyteområdene de første månedene av 1937. Både i Finnmark og Trøndelagsfylkene, hvor kveitegarnfisket ikke kom i gang før helt mot slutten av 1936, ble det således ilandbragt mere kveite i 1937 enn i 1936 (Fig. 2). I Nordland og Troms, de to viktigste kveitefylkene i denne tida, gikk derimot fangstmetodene merkbart tilbake fra

1936 til 1937 til tross for brukbart fiske i gyteområdene i de første månedene av 1937 (Fig. 2). Eksempelvis kan det nevnes at totalt innbragt kvantum av kveite i Vestfjordområdet (Nordland) høsten 1937 bare utgjorde ca. 20% av det som ble oppfisket høsten før, dette til tross for betydelig større deltakelse i fisket i 1937. Mye tyder på at eksemplet fra Vestfjorden var nokså representativt for situasjonen i kveitefisket langs store deler av norskekysten i 1937.

Innføringer av reguleringer i 1937

Utbyttet av kveitefisket var allerede på retur før garna ble introdusert (Fig. 1), og det kom derfor ikke som noen stor overraskelse at det intense garnfisket raskt ble etterfulgt av en svikt i tilgangen på fisk. Sjølv om man ikke hadde mer enn en knapp sesongs erfaring med garn, som altså kun ble benyttet i perioden september–mars, var det åpenbart at reguleringstiltak i fisket var nødvendige. Stortinget vedtok derfor 17. juli 1937 med øyeblikkelig virkning midlertidige begrensninger i kveitefisket for å beskytte bestanden: Garnfiske ble forbudt i gytetida (15. desember–28. februar), helgefredning ble innført, og det ble satt et minstemål på tillatt omsatt fisk på 50 cm. Det ble også satt forbud mot å bruke garn med mindre enn 8 tommers maskevidde (3 omfar pr. alen). Disse «midlertidige» forordningene i kveitefisket skulle komme til å stå ved lag helt til midten av 1950-åra.

På grunn av kraftige protester fra fiskerne som hadde investert store beløp i kveitegarn, ble ikke de midler-

tidige forordningene satt i kraft før 1. januar 1938. Den sterke nedgangen i totalkvantum, som i 1938 ble på 3 454 tonn (Fig. 1), må sannsynligvis tilskrives fredningen i gytetida. Det oppfiskete kvantum høsten 1938 var nemlig praktisk talt det samme som høsten 1937, dette til tross for at deltakelsen i 1938 bare var omtrent halvparten så stor. Dette hadde nok bl.a. sammenheng med kveitegarnfiskets karakter ettersom det foregår på geografisk svært avgrensede lokaliteter. Dermed kan ikke innsatsen i fiskeriet økes utover en viss mengde garn – en ytterligere økning vil bare medføre at en del av garnlenkene må henvises til områder med mindre fisk. Nedgang i antall fiskere vil således kunne øke fangstmengden pr. innsats uten at bestandssituasjonen nødvendigvis er bedret.

Sviktende fangster og reguleringstiltak hadde i løpet av et par år lagt en kraftig demper på den «Klondykestemningen» som rådde blant kveitefiskerne høsten 1936. Et dramatisk prisfall fra 1 krone til mellom 20 og 50 øre pr. kg som følge av den økte råstofftilgangen bidro nok også til at mange fiskere forlot kveitefisket. Utbyttet av kveitefisket i 1939 lå på omtrent samme nivå (3244 tonn) som året før.

Med bakgrunn i den katastrofeliknende utviklingen som intrådte i kveitefisket etter innføring av garna ble det ved Fiskeridirektoratets Havforskningssinstitutt i Bergen satt i gang et kveiteforskningsprogram i 1936. I tillegg til å skaffe basiskunnskap om kveites biologi, ønsket man også å få svar på spørsmål med direkte tilknytning til den aktuelle nedgangen i fisket: Var kveite-

garna så effektive at de etter bare et års bruk hadde rasert kveitebestanden? Søkte kveita til forskjellige gyteplasser fra år til år? Kunne det skje forsinkelser i gyteinnslaget fra et år til et annet? På grunn av krigen 1940–45 ble dette programmet aldri fullført helt etter de opprinnelige intensjoner. En del resultater, spesielt vedrørende alder/vekst, reproduksjonsbiologi og vandringer, ble publisert av Devold i 1938, 1939 og 1943. Resultatene som kom ut av disse første organiserte kveiteundersøkelsene på norskekysten levnet imidlertid ingen tvil om at reguleringene av 17. juli 1937 hadde sin fulle og helt nødvendige berettigelse. Devold mente endog at en burde gå inn for en ytterligere beskyttelse av småkveite som ble tatt som bifangst i snurrevad og på line, f.eks. ved å øke minstemål på tillatt omsatt fisk til 60–70 cm. Denne siste anbefalingen ble imidlertid foreløpig ikke fulgt opp av myndighetene.

Fisket i etterkrigsåra

Det er ingen tvil om at de kveitefangstene som ble tatt i åra 1936–40 lå på et høyere nivå enn hva bestanden på sikt kunne tåle. Den reduserte innsatsen med totalkvantum på mellom 700 og 1400 tonn under andre Verdenskrig (1940–45) ga derfor kveitebestanden et kjærkomment pusterom som muliggjorde ny akkumulering av fisk både i gyteområdene og ute på bankene. Etter krigen ble det på ny startet et intensivt kveitefiske med både garn og line/vad – spesielt det siste. Dette ga kraftig øking i fangstmengdene i de første etterkrigsåra (Fig. 1). I

1950 ble det til norske fiskermottak bragt i land 6089 tonn kveite, et årskvantum som bare overgås av storåret 1936.

Den kraftige oppgangen i fisket i de første etterkrigsåra skyldes vesentlig et godt og intensivt heimefiske i Nord-Norge (Fig. 2). Både i Troms og Finnmark skulle det imidlertid vise seg umulig å opprettholde det høye fangstnivået fra de første etterkrigsåra over lengre tid. I Finnmark var 1947 det absolutte toppåret med 2 123 tonn kveite. Siden har fangstkvantumet i dette fylket med visse svingninger fra år til år avtatt fram til dagens nivå som er på godt under 100 tonn. I Troms fylke gikk fangstkvantumet mer eller mindre jevnt ned fra 1 288 tonn i 1946 til et nivå som med unntak av 1979 har ligget på under 100 tonn etter 1975. I Nordland fylke utviklet fangstnivået etter krigen seg noe annerledes enn i de to nordligste fylkene. Riktignok kom fangsten aldri opp på «1936-nivå» igjen, derimot lyktes det å opprettholde et relativt stabilt fangstnivå på mellom 700 og 1 000 tonn helt fram til 1969. Seinere sank kvantumet også her, og det har – med unntak av 1979 da det bl.a. foregikk et godt kveitefiske på gjenoppdagete felt på Røstbanken – etter 1976 ligget på under 200 tonn.

Oppgangen i totalt fangstkvantum som intrådte på slutten av 1950-åra og begynnelsen av 1960-åra (se Fig. 1) skyldes i vesentlig grad mørefiskernes gode fangster under line- og vadfiske i fjerne farvann. Etter 1961 har også denne fangsten avtatt kraftig. Fisket i Trøndelag og landet forøvrig har ikke vist noen dramatiske endringer i etterkrigsåra (Fig. 2).

Forskning og nye reguleringer

Foranlediget av den klare nedgang i fisket, tok Fiskeridirektoratets Havforskningsinstitutt, Bergen, i 1956 opp igjen kveiteforskningen som ble avbrutt av andre verdenskrig. I åra fra 1956 til 1965 ble således kveitefisket og kveitebestanden på en utvalgt lokalitet (Ytre Altafjord og Sørøysundområdet) i Vest-Finnmark studert. I tillegg til å øke kunnskapen om sider ved kveitas generelle biologi, ga også disse undersøkelsene resultater som dannet grunnlaget for deler av de endringer i reguleringsbestemmelsene av 1937 som ble foretatt i perioden 1956–62. Således

ble det etter anbefaling av Tjemsland i 1960 påbudt å bruke maskeviddestørrelse på 18 tommer i garna fra og med 1962. Eksperimentering hadde vist at denne maskevidden ga den mest rasjonelle utnyttelsen av kveitebestanden, spesielt etter at nylongarna hadde gjort sitt inntog i fiskeriene mot slutten av 1950-åra. Alt i 1956 hadde man utvidet den lovlige fisketida til å omfatte også dagene fra 15. desember fram til nyttår. Fra 1962 ble fisketida ytterligere utvidet slik at en nå kunne fiske kveite helt fram til 20. januar. Fredningstida var dermed redusert til å omfatte perioden 20. januar til 28. februar. Til gjengjeld ble Devolds ønske om bedre beskyttelse av småkveita etterkommet ettersom minstemålet for lovlig omsatt fisk i 1956 ble økt fra 50 til 65 cm.

Den generelle nedgangstendensen i fisket i de tre nordligste fylkene fortsatte også etter at de nye reguleringsbestemmelsene var trådt i kraft (Fig. 2). Nå er utviolsomt innsatsen – dvs. antall involverte fiskere – i kveitefisket blitt redusert i de siste 30 år. Denne tendens ble klart påvist for distriktene i Vest-Finnmark i perioden 1955–65 av Olsen, og fiskeritellinger foretatt av Statistisk Sentralbyrå i 1948, 1960 og 1971 kan tyde på at situasjonen på landsbasis har vært den samme for hele etterkrigsperioden. En del av nedgangen i fangstkvantum må derfor antakelig tilskrives at det nå er færre kveitefiskere enn før. I undersøkelsene i Vest-Finnmark fant Olsen videre at fangsten i forhold til innsatsen hadde økt betraktelig i perioden 1955–65. Dette mente han delvis måtte tilskrives mer effektive garn (nylon, økt maskevidde) og mindre konkurranse om de beste fiskeplassene på feltene, men også en reell øking i fisketetthet fordi færre fiskere nå beskattet moden kveite og kanskje også fordi rekrutteringa var bedret grunnet økning av minstemål på tillatt omsatt fisk.

Dagens kvantum alarmerende lavt

Man kan ikke med sikkerhet si om situasjonen, slik den var i Vest-Finnmark, var representativ for resten av landet. Det kan synes som om Olsens forsiktige optimisme med hensyn til mengde kveite tilgjengelig for fiske dessverre ikke var berettiget ettersom mengden ilandbragt kveite,

såvel i Finnmark som i de øvrige deler av landet der kveitefisket drives som heimefiske, har gått ytterligere tilbake i åra etter 1965 (se Fig. 2). Nå er det mye som tyder på at en god del av den kveita som nå fanges – både som regulær fangst og som bifangst – blir omsatt uten å bli registrert i Norges Råfisklags arkiver. Den reelle nedgangen i ilandbragt kvantum kan derfor muligens være noe mindre drastisk enn det tallene i fiskeristatistikken vitner om. Bifangst av kveite – særlig småkveite – i snurrevad, trål og på line blir ofte hevdet å utgjøre den største trusselen mot kveitebestanden. Disse spørsmål trenger imidlertid mer utredning fordi tilgjengelige data både er mangelfulle og usikre. I forvaltningssøyemed er det også ønskelig med nyere data vedrørende forholdet mellom fangstkvantum og innsats i kveitefisket.

De seinere års kvantum har vært så alarmerende lave, faktisk lavere enn det man klarte å opprettholde ved det begrensede fiskeriet under andre verdenskrig, at mange nå er bekymret for kveitebestandens framtid. I 1979 ble det gjort nye endringer i reguleringsbestemmelsene. Fredningstida ble utvidet til å omfatte perioden fra 20. desember til 31. mars, maskevidden i garna måtte ikke være under 2 $\frac{2}{3}$ omfar pr. alen og det ble også nedlagt totalt forbud mot bruk av monofilamentgarn i kveitefisket. Minstemålet på salgbar kveite ble imidlertid satt ned fra 65 til 60 cm, noe som kan synes overraskende med tanke på de betydelige mengdene småkveite som taes som bifangst i diverse redskapstyper.

Fiskeridirektoratets Havforskningsinstitutt, Bergen, har i 1970-åra drevet en del forsøk med tanke på oppdrett av kveite. Disse forsøkene fortsetter i dag, delvis i samarbeid med Universitetet i Tromsø hvor det også har pågått kveiteforskning siden 1981. Dagens kveiteforskning har gitt viktige bidrag til bedre forståelse av kveiteeggenes og -larvenes egenskaper og utvikling, videre om eggens lokalisering og miljøforhold ute i naturen, og endelig om sider ved kveitebestandens struktur.

Kveita blir i dag ansett som meget lovende i oppdrettssammenheng. Med tilstrekkelig forskningsinnsats kan kanskje arten på denne måten få sin renessanse som økonomisk betydelig ressurs. Det tradisjonelle kveitefiskets rolle kan imidlertid synes mer usikkert. Det har vært diskutert å totalfredte arten

i norske farvann, f.eks. for en 5-årsperiode. Dersom dette blir et faktum vil det være viktig at en fra forskerhold følger med i om fredningen gir ønsket effekt i kveitebestanden. Dessuten bør en skaffe seg mer viten om kveites biologisk, spesielt de unge stadier etter som denne gruppa har vist seg svært sårbar, bl.a. som følge av at de blir tatt som bifangst av en rekke redskaper. En vellykket fredning vil også forutsette at en på fiskerhold bestreber seg på å slippe ut igjen bifangst kveite i så stor utstrekning som mulig.

Litteraturliste

Anon. 1951. Fiskeritelling 1. oktober 1948. Første hefte. *Norges offisielle statistikk* 11 (62): 1-100.

Anon. 1962. Fiskeritelling 1. november 1960. Første hefte. *Norges offisielle statistikk* 12 (85): 1-225.

Anon. 1973. Fiskeritellingen 1971. Hefte II. *Norges offisielle statistikk*. A582: 1-135.

Blaxter, J.H.S., D. Danielsen, E. Moksness & V. Øiestad. 1983. Description of the early development of the halibut *Hippoglossus hippoglossus* and attempts to rear the larvae past first feeding. *Mar. Biol.* 73: 99-107.

Bratrein, H.D. 1975. Litt om kveitefisket i gamle dager. *Ottar* 85 (4/1975): 11-17.

Devold, F. 1938. The North Atlantic halibut and net fishing. *FiskDir. Skr. Ser. HavUnders.* 5(6): 1-47.

Devold, F. 1939. Kveiteundersøkelsene 1938. *FiskDir. Skr. Ser. HavUnders.* 6(1): 85-96.

Devold, F. 1938. The North Atlantic halibut and net fishing. *FiskDir. Skr. Ser. HavUnders.* 5(6): 1-47.

Devold, F. 1939. Kveiteundersøkelsene 1938. *FiskDir. Skr. Ser. HavUnders.* 6(1): 85-96.

Devold, F. 1943. Notes on halibut (*Hippoglossus vulgaris* Fleming). *Annls biol., Copenh.* 1: 35-40.

Haug, T. In prep. Age/size data, morphology and biochemical genetic characteristics of Atlantic halibut *Hippoglossus hippoglossus* (L.) from different spawning grounds in Norwegian waters. (Manuscript).

Haug, T., E. Kjørsvik & P. Solemdal. 1984. Vertical distribution of Atlantic halibut (*Hippoglossus hippoglossus*) eggs. *Can. J. Fish. Aquat. Sci.* 41: In press.

Haug, T., E. Kjørsvik & J.H. Sundet. 1982. A preliminary note on the ecology of the eggs and larvae of the Atlantic halibut, *Hippoglossus hippoglossus* (L.). *Count. Meet. Int. Coun. Explor. Sea* G:9. 16 p. (Mimeo).

Bildet viser en stolt forfatter (t.v.) på et tidlig stadium i sin karriere som kveiteforsker.

Lønning, S., E. Kjørsvik, T. Haug & B. Gulliksen. 1982. The early development of the halibut, *Hippoglossus hippoglossus* (L.) compared with other marine teleosts. *Sarsia* 67: 85-91.

Mathisen, O.A. & S. Olsen. 1968. Yield isopleths of the halibut, *Hippoglossus hippoglossus*, in Northern Norway. *FiskDir. Skr. Ser. HavUnders.* 14(3): 129-159.

Mork, J. & T. Haug. 1983. Genetic variation in halibut *Hippoglossus hippoglossus* (L.) from Norwegian waters. *Hereditas* 98: 167-174.

Olsen, S. 1969. The halibut gillnet fishery in West Finnmark. Analysis of landings data from Øksfjord 1955-65. *FiskDir. Skr. Ser. HavUnders.* 15(3): 186-197.

Olsen, S. & J. Themslund. 1963. A method of finding an empirical total selection curve for gill nets, describing all means of attachments. *FiskDir. Skr. Ser. HavUnders.* 13(6): 88-94.

Riis-Vestergaard, J.J. 1982. Water and salt balance of halibut eggs and larvae (*Hippoglossus hippoglossus*). *Mar. Biol.* 70: 135-139.

Solemdal, P., S. Tilseth & V. Øiestad. 1974. Rearing of halibut. I. Incubation and the early larval stages. *Coun. Meet. Int. Coun. Explor. Sea* F:41. 5 p. (Mimeo).

Tjemsland, J. 1960. *Kveita i Nord-Noreg*. Hovedfagsoppgave, Universitetet i Bergen. 30 s.

Ikke mer vinterlodde

Fiskeridirektøren mener at det ikke er noe grunnlag for å øke fangskvoten av vinterlodde i år.

Dette har Fiskeridirektoratet meddelt Fiskeridepartementet, etter at Havforskningsinstituttet har vurdert de siste rapportene fra forsknings- og letefartøyet «Michael Sars», som foretok et nytt tokt i Barentshavet etter at fiskerne hadde rapportert svært mye lodde under innsiget.

Havforskningsinstituttets konklusjon er at ikke noe i vinterens undersøkelser hittil tilsier at bestandssituasjonen for lodde er annerledes enn ventet ut fra høstens undersøkelser.

Det er derfor ikke grunnlag for Fiskeridepartementet til å ta noen skritt for å få vinterloddeknoten for i år hevet.

Hvalfangstflåten må reduseres i år

Myndighetene tilbyr frivillig kondemneringsordning.

Det er ikke grunnlag for mer enn omlag 40 hvalfangstkonsesjoner i år, inkludert konsesjonene for fangst ved Grønland. Alle de 88 hvalfangerne som hadde konsesjon i fjor, får derfor med det første melding fra Fiskeridirektøren om hvilke tiltak som vil bli gjennomført overfor hvalfangstflåten i 1984. Sentralt i dette står tilbud om en frivillig kondemnering. Fiskeridepartementet har i disse dager fastsatt forskrifter for tilskudd til kondemnering av eldre, uhensiktsmessige hvalfangstfartøyer.

Ordnningen skal administreres av Statens Fiskarbank.

Departementet vurderer å foreslå at deltagerloven blir gjort gjeldende for hvalfangst, slik at man kan fastsette kvote pr. fartøy og bruke antall dyr som reguleringskriterium. Dersom man ikke får en tilstrekkelig frivillig avgang i flåten, kan det i medhold av hvalloven bli nødvendig å foreta en utvelgelse av hvilke fartøyer som får delta i 1984.

Kondepneringsordningen vil gjelde for fartøyer som har drevet hvalfangst i minst ett av de tre siste åra. Båtene må være minst 20 år gamle for stålfartøyer og minst 15 år for trefartøyer.

Tilskuddet vil gå fra kr. 175.000 til 375.000 i grunntilskudd, alt etter størrelse på fartøyet, pluss inntil kr. 2.500

KUNNGJØRING FRA GARANTIKASSEN FOR FISKERE

GODSKRIVING AV DRIFTSTID I FERIESAMMENHENG

- Tillitsvalgte**
For tillitsvalgte innenfor fiskeriorganisasjonene kan den tid arbeid krever, godtas som tid i fiske. Det er en forutsetning at den tillitsvalgte er ført på blad B i fiskermanntallet.
Rapporteringen skal vise den faktiske medgatte tid til tillitsarbeidet, og ikke bare antall møtedager.
Den tillitsvalgte er selv ansvarlig for at rapportering skjer innen fastsatte frister. Det skal beregnes 3% ferieavgift av opptjent godtgjørelse.
- Godskriving av driftstid under sykdomsperioder**
Fisker som er syk, får godkjent denne tiden i ferieordningen for fiskere, forutsatt at rapporteringen finner sted innen de fastsatte frister, og det beregnes 3% ferieavgift av sykepengene. Fiskeren må være oppført på blad B i fiskermanntallet.

Slik rapporteres sykdomsperioder:
 - sykemelding eller annen bekreftelse fra trygdekontor sendes GFF
 - registreringsmerke for siste fartøy den sykmeldte sto ombord i, anmerkes
Fiskeren er selv ansvarlig for at rapportering finner sted innen de fastsatte frister.
- Godskriving av driftstid i feriesammenheng under reguleringstiltak i fiske**
Ved minstelottskrav godskrives driftstid i C-skjema samtidig som opptjeningstid i feriesammenheng.
Fiskere som blir hindret fra å drive fiske på grunn av reguleringstiltak, får reguleringsperioden godskrevet som opptjeningstid i feriesammenheng, forutsatt at det ikke oppbæres annen arbeidsinntekt i samme periode.
Fisker er selv ansvarlig for å rapportere slike perioder som ikke allerede er anført i innsendt C-skjema.
Det er utarbeidet eget skjema for denne rapportering av driftstid. Skjemaet fås ved henvendelse til rettledningstjenesten, fiskernes faglige organisasjoner og Garantikassen.
Slik rapportering må skje innen de fastsatte rapporteringsfrister som gjelder for ferieordningen.
- For ferieordningen gjelder følgende:**

Rapporteringsperioder:	Rapporteringsfrister:
02.01 – 30.04	31.08
01.05 – 31.08	23.12
01.09 – 23.12	28.02

pr. BRT. Den siste satsen kan økes med 15 prosent dersom motoren kondemneres sammen med fartøyet.
2-3 fartøyer vil bli engasjert til forskning og får ikke delta i den vanlige fangsten.

Gjennom retningslinjene for Statens Fiskarbanks utlånsvirksomhet i år vil hvalfangstfartøyer prioriteres ved behandlingen av søknad om lån for å

finansiere omlegging til annen drift. Fiskeridepartementet vil dessuten drøfte med Norges Fiskarlag tiltak for å lette omstillingen til annen drift for fartøyer som ikke får delta i hvalfangsten i år.

De fartøyeierne som avstår fra å delta i år, vil ved senere års konsesjonstildelinger bli stilt likt med de som får delta denne sesongen.

Ilandbrakt fisk i Norges Råfisklags distrikt i tiden 1-29/1 1984 etter innkomne sluttседler. Tonn råfiskvekt*

(Tilvirket fisk er omregnet til råfiskvekt. Biproduktene er ikke med i tabellene).

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1984 brukt til						
	16-22/1	23-29/1	pr. 30/1 1983	pr. 29/1 1984	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Herme- tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
<i>Priszone 1 – Finnmark¹</i>											
Torsk	223	231	1 390	761	14	705	30	12	—	0	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	65	36	286	189	14	173	1	1	—	—	—
Sei	2	0	14	23	—	16	—	7	—	—	—
Brosme	8	1	28	18	—	11	2	5	—	—	—
Lange	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Blålange	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lyr	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Blåkveite	1	0	7	2	—	2	—	—	—	—	—
Rødspette	0	—	3	0	—	0	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Steinbit	3	1	24	6	—	2	—	—	—	4	—
Uer	0	5	4	9	7	3	—	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	1	1	48	2	—	2	—	—	—	—	—
Annet og uspesifisert	32	6	—	76	20	0	—	—	—	56	—
I alt	335	281	1 804	1 086	55	913	33	25	—	60	—
<i>Priszone 2 – Finnmark¹</i>											
Torsk	764	956	1 962	2 528	141	1 849	359	177	—	2	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	77	104	315	238	18	188	1	30	—	—	—
Sei	49	26	128	116	1	70	5	41	—	—	—
Brosme	14	11	83	43	2	10	5	26	—	—	—
Lange	0	0	0	1	—	0	0	0	—	—	—
Blålange	0	—	0	0	—	—	0	—	—	—	—
Lyr	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	0	2	0	0	0	—	—	—	—	—
Blåkveite	0	0	0	0	—	0	—	—	—	—	—
Rødspette	0	0	3	3	0	3	—	—	—	—	—
Div. flyndrefilet	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Steinbit	0	1	3	1	0	1	—	—	—	—	—
Uer	17	17	66	51	30	21	—	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	—	0	—	0	0	0	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	16	0	121	26	—	26	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	—	1	68	2	—	2	—	—	—	0	—
Annet og uspesifisert	154	146	—	664	196	15	—	0	2	451	—
I alt	1 091	1 263	2 752	3 673	388	2 185	370	275	2	453	—

llandbrakt fisk i Norges Råfisklags distrikt i tiden 1-29/1 1984 etter innkomne sluttседler. Tonn råfiskvekt*

(Tilvirket fisk er omregnet til råfiskvekt. Biproduktene er ikke med i tabellene).

Fiskesort	Uke		I alt		Kvanta 1984 brukt til						
	16-22/1	23-29/1	pr. 30/1	pr. 29/1	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Herme- tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
	Tonn	Tonn	1983	1984							
<i>Prissone 3 – Troms²</i>											
Torsk	1 490	757	4 340	3 790	159	1 217	2 316	99	—	0	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	99	68	464	303	56	216	5	26	—	—	—
Sei	143	32	135	434	13	42	349	30	—	0	—
Brosme	26	38	354	142	2	8	35	97	—	0	—
Lange	1	2	13	8	0	0	8	0	—	—	—
Blålange	0	0	2	1	0	—	1	0	—	—	—
Lyr	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	2	0	5	3	3	—	—	—	—	—	—
Blåkveite	0	0	2	0	—	0	—	—	—	—	—
Rødspette	0	—	0	1	1	—	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	0	—	—	0	—	—	—	—	—	0	—
Steinbit	1	1	9	2	1	2	—	—	—	0	—
Uer	17	9	35	53	36	16	—	—	—	0	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	1	0	—	2	0	1	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	—	0	—	0	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	14	—	98	30	—	30	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjokreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	23	23	91	121	2	119	—	—	—	—	—
Annet og uspesifisert	371	255	—	1 082	475	26	—	56	1	524	—
I alt	2 188	1 187	5 551	5 973	748	1 678	2 713	309	1	524	—
<i>Priss. 4/5/6 – Nordland³</i>											
Torsk	717	1 071	2 754	2 736	542	1 178	862	127	27	0	—
Skrei	579	292	1 105	871	65	294	391	115	5	—	—
Hyse	120	203	351	457	188	247	1	4	17	—	—
Sei	387	651	418	1 494	82	598	647	160	7	0	—
Brosme	48	66	82	147	1	32	5	94	13	—	—
Lange	12	11	16	30	0	9	19	1	1	—	—
Blålange	1	1	2	2	0	0	1	1	—	—	—
Lyr	2	4	3	9	7	0	0	0	2	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	1	1	8	6	6	0	—	—	—	—	—
Blåkveite	0	0	0	1	—	1	—	—	—	—	—
Rødspette	3	3	15	17	15	2	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Steinbit	1	1	3	2	1	1	—	—	—	—	—
Uer	38	59	55	124	76	47	0	—	0	0	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	1	1	3	3	2	1	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	0	—	0	0	0	0	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	1	—	6	1	—	0	—	—	—	1	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjokreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	4	7	33	15	11	5	—	—	—	—	—
Annet og uspesifisert	205	203	39	575	314	8	0	42	3	209	—
I alt⁶	2 120	2 577	4 896	6 493	1 310	2 426	1 927	545	74	211	—

landbrakt fisk i Norges Råffisklags distrikt i tiden 1-29/1 1984 etter innkomne sluttседler. Tonn råffiskvekt*

(Tilvirket fisk er omregnet til råffiskvekt. Biproduktene er ikke med i tabellene).

Fiskesort 16-22/1 23-29/1 pr. 30/1 pr. 29/1 1983 1984
 Uke 1 Uke 2
 I alt Kvantia 1984 brukt til

Fiskesort	16-22/1	23-29/1	pr. 30/1	pr. 29/1	1983	1984	Kvantia 1984 brukt til	
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
Torsk	28	33	105	105	105	91	11	3
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	3	5	9	11	10	10	0	0
Sei	23	116	120	167	15	4	137	4
Brosme	2	8	5	10	1	0	3	1
Lange	0	2	2	2	0	0	0	0
Bilange	0	4	0	0	0	0	0	0
Lyr	—	—	—	—	—	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	0	2	0	0	0	—	—
Blåkveite	0	0	1	0	0	0	—	—
Div. flyndrefisk	—	—	—	—	—	—	—	—
Steinbit	2	2	10	6	5	0	0	0
Uer	—	—	—	—	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiftabb	0	0	1	0	0	0	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—
Piggha	—	—	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	—	—	—	—	—	—
Al	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjokreps	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	1	2	2	3	3	1	0	—
Annet og uspesifisert	3	1	20	9	20	9	—	—
I alt	66	171	335	323	132	17	141	5
Prisone 7/8 - Trøndelag⁴								
Torsk	30	13	52	74	58	1	10	4
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	4	3	9	9	8	0	—	—
Sei	177	240	268	520	1	253	—	—
Brosme	0	6	24	23	0	2	—	—
Lange	0	3	4	7	0	7	—	—
Bilange	0	0	2	0	—	0	—	—
Lyr	8	4	30	43	41	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	0	0	0	0	—	—	—
Blåkveite	—	—	—	—	—	—	—	—
Rødspette	—	—	—	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	0	0	0	0	0	—	—	—
Steinbit	0	0	0	0	0	—	—	—
Uer	0	1	1	2	2	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiftabb	0	0	0	1	1	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—
Piggha	—	—	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	—	—	—	—	—	—
Al	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	0	—	3	1	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	0	—	—	—	—	—	—	—
Sjokreps	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	—	—	—	—	—	—	—	—
Annet og uspesifisert	3	1	2	14	0	0	—	—
I alt	224	270	395	693	111	267	271	26
Prisone 1 og 2 omfatter Finnmark, (1) Tana og Varanger og Vardø sorenskriverer, (2) Hammerfest og Alta sorenskriverer.								
Prisone 3, hele Troms fylke.								
Prisone 4, 5 og 6 omfatter Nordland (4) Veststien sorenskriverer unntatt den del av Hadsel herred som ligger på aust-Vågøy, (5) den del av Hadsel herred på Aust-Vågøy, Lototen, Ototen (unntatt herredene Gratangen og Salangen), og Salten sorenskriverer, og Bodo byfogdemøte, (6) Rana, Alstahaug og Brønnøy sorenskriverer.								
Prisone 7 og 8 (7) Nord-Trøndelag fylke, (8) Sør-Trøndelag fylke.								
Prisone 9, Nordmøre.								
^e Gjelder bare sone 6.								
Sløyd og hodekappet.								

Fisk brakt i land i tiden 1/1–29/1 1984 i distriktene til følgende salgslag.

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1984 brukt til						
	16-22/1	23-29/1	pr. 30/1 1983	pr. 29/1 1984	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Hermetikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
<i>Skagerrakfisk S/L</i>											
Torsk	29	16	67	75	59	13	2	—	—	—	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	12	4	8	28	25	3	0	—	—	—	—
Sei	17	10	43	46	33	7	6	—	—	—	—
Brosme	0	0	1	0	0	0	0	—	—	—	—
Lange	6	5	14	17	3	10	4	—	—	—	—
Blålange	0	0	0	0	0	0	0	—	—	—	—
Lyr	8	6	21	25	23	2	0	—	—	—	—
Hvitting	1	0	1	2	1	1	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	0	1	0	0	—	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Rødspette	0	0	0	1	1	—	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	5	0	7	9	9	—	—	—	—	—	—
Steinbit	0	0	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Uer	0	0	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	2	1	1	3	3	—	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	5	1	46	35	35	—	—	—	—	—	—
Skate/rokke	1	0	2	2	2	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	0	0	1	1	1	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	0	0	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Reke	77	20	158	139	35	—	—	—	—	104	—
Annet og uspesifisert	1	0	73	3	3	—	—	—	—	—	—
I alt	165	64	444	386	233	37	12	—	104	—	—
<i>Rogaland Fiskesalgslag S/L</i>											
Torsk	33	—	14	54	42	3	9	—	—	—	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	27	—	5	36	36	—	—	—	—	—	—
Sei	112	—	118	132	103	24	5	—	—	—	—
Brosme	2	—	1	2	0	—	2	—	—	—	—
Lange	3	—	3	5	1	—	3	—	—	—	—
Blålange	0	—	1	0	0	—	0	0	—	—	—
Lyr	5	—	10	8	8	—	—	—	—	—	—
Hvitting	2	—	0	3	3	—	—	—	—	—	—
Lysing	3	—	1	3	3	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Rødspette	0	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	0	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Steinbit	0	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Uer	0	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	5	—	2	6	6	—	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	25	—	16	36	36	—	—	—	—	—	—
Skate/rokke	2	—	0	2	2	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	5	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	45	—	38	54	54	—	—	—	—	—	—
Annet og uspesifisert	2	—	4	5	5	—	—	—	—	—	—
I alt	267	—	217	348	303	27	19	0	—	—	—

Fisk brakt i land i tiden 1/1–29/1 1984 i distriktene til følgende salgslag.

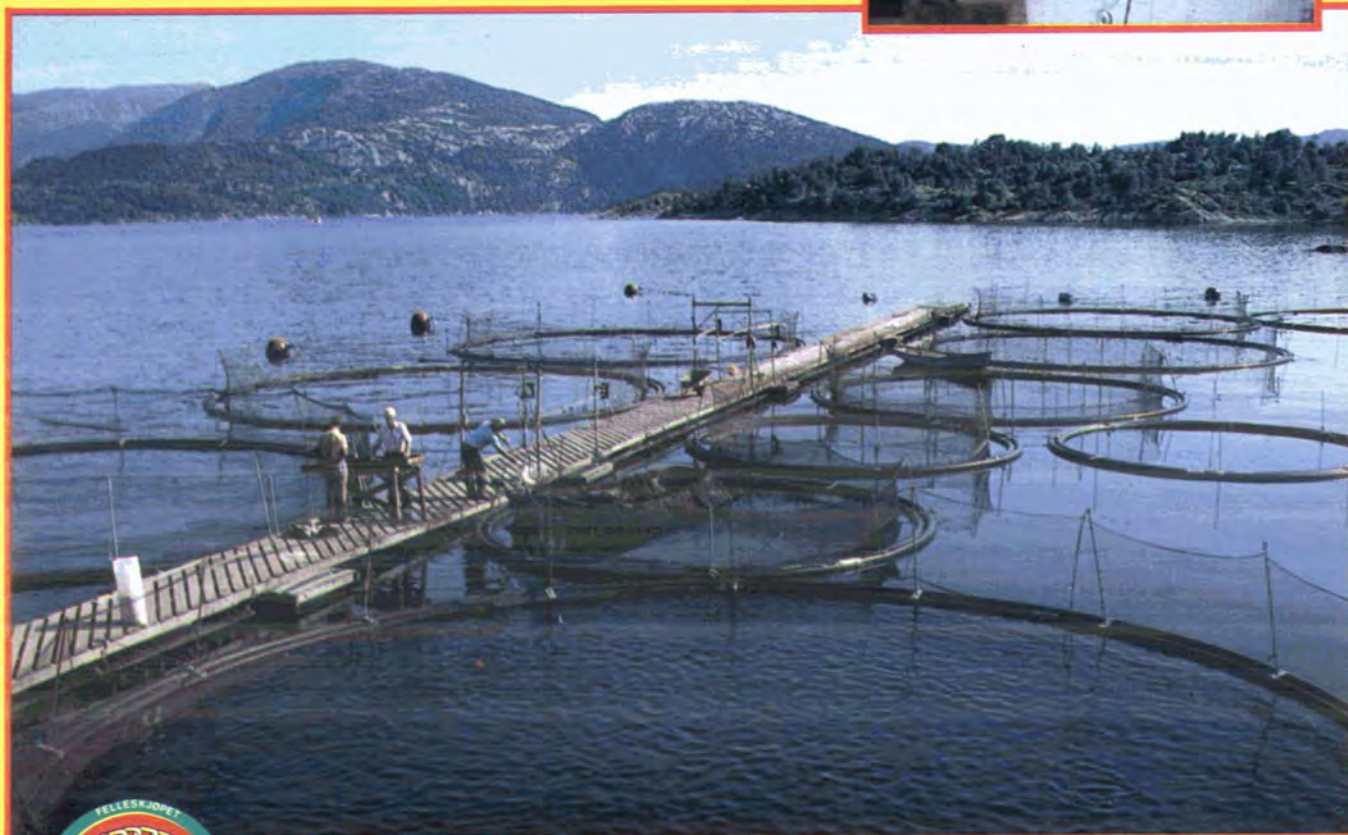
Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1984 brukt til						
	16-22/1	23-29/1	pr. 30/1 1983	pr. 29/1 1984	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Herme- tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
<i>Sunnmøre og Romsdals Fiskesalslag</i>											
Torsk	100	—	120	280	150	50	80	—	—	—	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	20	—	10	100	70	30	—	—	—	—	—
Sei	1 200	600	1 110	3 150	1 600	730	820	—	—	—	—
Brosme	—	10	100	10	—	—	10	—	—	—	—
Lange	—	30	10	30	—	—	30	—	—	—	—
Blålange	—	—	10	—	—	—	—	—	—	—	—
Lyr	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hvitling	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	—	20	20	—	—	—	—	—	—
Rødspette	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Steinbit	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Uer	—	10	—	10	10	—	—	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Skate/rokke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	—	—	135	50	—	50	—	—	—	—	—
Annet og uspesifisert	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
I alt	1 320	650	1 495	3 650	1 850	860	940	—	—	—	—

JOSTEIN RØTTINGEN

HAVF.

Fra liten bruk kvalitetsfôr

sier Torleif Solberg på Jakta Fiskeoppdrett som bruker ST 40 til småfisken; S 33 fargefôr laks og ST 43 miljøfôr laks til matfisken. Han har også fôret stamfisken sin med ST 34 kombi hele det siste året. Vanligvis har jeg ett års fisk på gjennomsnittlig 2 kg, og 7 kg ved slakting med bare tørrfôr, sier Torleif Solberg.

Felleskjøpet, Trondheim
Trondheim tlf. (07)91 60 00

Nordmøre & Romsdal Felleskjøp
Molde tlf. (072)53 455

Møre Felleskjøp
Ålesund tlf. (071)25 940

Vestlandske Felleskjøp, Bergen
Bergen tlf. (05)32 55 00

Felleskjøpet Rogaland, Agder
Stavanger tlf. (04)58 10 20

Felleskjøpet, Oslo
Oslo tlf. (02)33 19 70

Norsk Landbrukskjemi A/S
Lørenskog tlf. (02)70 15 90

Trondheim tlf. (07)52 47 66